

मरीयम मगदलिनी

महिला जसलाई संसारले कहिल्यै भुल्न सक्दैन

Robert J. Wieland

मर्कुश सुसमाचारको यो कथा यति आकर्षक छ कि यो सुन्न सबै इच्छुक हुन्छन। एउटा कुरूप भाँडोमा देखाइएको बहुमूल्य रत्न जस्तै, यो अहिले सम्म लेखिएका दुई सबैभन्दा खराब कथाहरू बीचमा तय गरिएकोछ – एउटा चाहिँ यहूदी नेताहरूले ख्रीष्टलाई क्रूसमा टाँसिएको बारेमा, र एउटा चाहिँ यहूदा इस्करियोत ले उहाँलाई धोका दिएको बारेमा थियो।

बीचमा यस महिलाले यौन शोषणको कारण आकारबाट यति नराम्ररी घुमाइने बाइबलले भन्छ, "सात शैतानहरू" उनको नियन्त्रणमा पुगेको थियो। चार सुसमाचारका पुस्तकहरूमा उनी कोहुन् उनले किन विरानो कामहरू गरिन भन्नेबारे आश्चर्यजनक जटिल जानकारी पाइन्छ। यद्यपि येशूले हामीलाई मरियम मगदलिनीको कथा बताउने कर्तव्य सुम्पनु भएको छ।

**"पूर्ण विश्व मार्फत जहाँ पनि यो
सुसमाचार प्रचार गरिन्छ।"**

उहाँको आदेश पूरा गर्न
यो पुस्तक आंशिक हुनु पर्दछ!

**अष्ट्रेलियामा प्रिन्ट गरिएको
मारानाथा मिडिया**

ईमेल: adrian@maranathamedia.com

वेबसाइट: maranathamedia.com

लेआउट र डिजाइन

Talking Rock Sabbath Chapel

ईमेल: info@talkingrocksabbathchapel.com

वेबसाइट: www.talkingrocksabbathchapel.com

मरियम मग्दलिनी को हुन्?

मर्कुशको सुसमाचारको यो कथा यति आकर्षक छ कि यो सुन्न सबै इच्छुक हुन्छन् । एउटा कुरूप भाँडोमा देखाएको बहुमूल्य रत्नजस्तै, यो अहिलेसम्म लेखिएका दुई सबैभन्दा खराब कथाहरू बीचमा तयार गरिएको छ – एउटा चाहिँ यहूदी नेताहरूको ख्रीष्टको क्रूसीकरणको बारेमा र एउटा यहूदा इस्करियोतले उहाँलाई धोका दिएको बारेमा ।

बीचमा यस महिलाले यौन शोषणको कारण आकारबाट यति नराम्ररी घुमाइन् कि बाइबलले भन्छ, "सात शैतानहरू" उनको नियन्त्रणमा पुगेको थियो।

चार सुसमाचारका पुस्तकहरूमा उनी को हुन् उनले किन विरानो कामहरू गरिन भन्नेबारे आश्चर्यजनक जटिल जानकारी पाइन्छ।

यद्यपि येशूले हामीलाई मरियम मग्दलिनीको कथा बताउने कर्तव्य सुम्पनु भएको छ। म तीमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जहाँ कही पनि सारा संसारका मानिसहरूलाई सुसमाचारहरू प्रचार गरिनेछ, सारा जग्गामा सुसमाचारहरू सुनाऊ, त्यस स्त्रीले गरेको कुराहरू पनि उसको संझनाका निम्ति भनिनेछ।” (मर्कुश १४:९) । उहाँको आदेशको पूरा गर्न यो पुस्तक आंशिक हुनु पर्दछ!

विषयसूचीहरू

प्रकथन.....	5
हामीले मरियम मग्दलिनीको बारेमा किन लेख्ने.....	7
अध्याय १: एक असामान्य महिलालाई भेट्नुहोस्.....	9
अध्याय २: मरियमले येशूलाई कसरी भेटिन.....	18
अध्याय ३: मरियमले कसरी "धन्यवाद" भन्न सक्छिन ?.....	24
अध्याय ४: "विश्वास के हो?" येशूले जवाफ दिनुहुन्छ.....	34
अध्याय ५: कसरी मरियमको कामले हाम्रो लागि ख्रीष्टको बलिदान चित्रण गर्छ	44
अध्याय ६: मरियमको विश्वासले गरेको "काम".....	51
अध्याय ७: मेरी मग्दलिनी र ती अनौंठा "१४४,०००".....	55

प्रकथन

यस अदभुत महिलाले बाइबलको कहानीमा महत्वपूर्ण स्थान ओगटेकी छिन् । येशूको आमाको सम्भावित अपवाद बाहेक अन्य महिलाहरूको तुलनामा सबैभन्दा धेरै उनको बारेमा लेखिएको छ ।

मरियम मग्दालिनीले येशूको रहस्यमय र अनौठो कार्यको बारेमा सुनेर येशूको खुट्टालाई "अनमोल मलहम" लगाएर उनको आँसुले धोइ दिन्छ भनेर प्रायः सबैजनाको कल्पनालाई समातेर जान्छ - मानव इतिहासमा यस्तो अभिलेख एक मात्र उल्लेख भएको छ ।

सायद मरियम को बारेमा प्रकाशनमा सबैभन्दा स्मारक कार्य भनेको Susan Haskins को 'मेरी मग्दालिनी: कथा र दृष्टान्त (Harcourt and Brace, १९९३) हो। यो एक ठुलो ८१८ पृष्ठहरू ज्ञानले भरीएको छ, भारी नोट र अनुक्रमणिका गरिएको छ। यसले गैर-प्रमाणिक "सुसमाचार" र शताब्दीयों र धार्मिक कला भरि चर्च फादरहरू र विद्वानहरूका लेखहरू पत्ता लगाउँद छ। यसको आधार भूत सन्देश: रहस्यले गैर-बाइबलीय साहित्य र कलामा थप एउटा खनेको मात्र गहिरो बनाउँछ।

हाम्रो मामूली निबन्ध केवल चार सुसमाचारका पुस्तकहरूमा प्रकाश ल्याउनमा सम्बन्धित छ - मत्ती, मर्कुश, लूका, र यूहन्ना । तर जब प्रसंग सबैमा परामर्श लिइन्छ, यस महिलाको आश्चर्यजनक विस्तृत प्रस्तुती देखा पर्दछ ।

येशूले उनको कार्यको लागि बोल्नुपर्ने एक कारण त्यहाँ विश्वका सबैको विशेष ध्यान जान्छ जहाँ "यो सुसमाचार" घोषणा गरिनु पर्छ । कथाको अन्वेषण गरौं:

निस्तार र अखमिरी रोटीको चाडको निम्ति अब केवल दुइदिन बाँकि थियो। मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरू येशूलाई पक्रन अनि मार्ने जालसाजीको भयानक खोजमा थिए। तिनीहरूले भने, “तर चाडको समयमा हामीले येशूलाई पक्रन हुँदैन किनभने मानिसहरू क्रोधित हुनेछन् अनि दगां मच्याउने डर हुन्छ। ”येशू बेथानियामा हुनुहुन्थ्यो। सिमोन कुष्ठरोगीको घरमा एउटा मेचमा उहाँ खाना खाँदै हुनुहुन्थ्यो त्यसै बेला एउटी स्त्री उहाँ कहाँआई। त्यस स्त्रीले एउटा अति मूल्यावान सिंगमरमरको भुँडुल्को भरि अत्तरको सुगन्ध भरेर ल्याएकी थिईन्। त्यो सुगन्ध शुद्ध जटामसीद्वारा तयार गरिएको थियो। त्यसपछि त्यस स्त्रीले जारको बिको खोली अनि येशूको शिरमा सुगन्ध खन्याइदिई। केही चेलाहरूले जसले यी देखेर रिसाए अनि एक अर्कामा कुरागर्न थाले। तिनीहरूले भने, “त्यसले किन यो सुगन्ध नष्टगरेको त्यो अत्तर वर्षभरिको कमाईहो। यस लाई बेचन सकिन्थ्यो अनि पैसा गरीबलाई दिन सकिन्थ्यो।” अनि तिनीहरूले त्यस स्त्रीको कडा आलोचना गरे। येशूले भन्नुभयो, “त्यस स्त्रीलाई एकलो छोडिदेऊ। त्यसलाई तिमीहरूले किन दिक्दारी दिइरहेछौ? त्यसले मेरो लागी खूबै राम्रो काम गरी। गरीब मानिसहरू सँधैं तिमीहरूसंग हुनेछन्। तिनीहरूले जति बेला चाहन्छौ त्यति बेला तिनीहरूलाई मदत गर्न सक्छौ। तर म सधैं तिमीहरूसंग हुनेछैन। त्यस स्त्रीले मलाई जेजती गर्न सकी त्यति गरी। त्यसले मेरो शरीर माथि सुगन्ध छरिदिईन।

त्यसले मलाई मर्नु अघिने गाडनको तयारीका लागि यसो गरी। म तीमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जहाँ कही पनि सारा संसारका मानिसहरूलाई सुसमाचारहरू प्रचार गरिनेछ, सारा जग्गामा सुसमाचारहरू सुनाऊ, त्यस स्त्रीले गरेको कुराहरू पनि उसको संज्ञनाका निमित्त भनिनेछ। ”त्यस पछि बाह्रजना प्रेरितहरू मध्ये एक जना चेला मुख्य पूजाहारीहरू भए काहाँ गयो। यो चेलाको नाम थियो यहूदा इस्कारियोत। यहूदाले येशूलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पेको चाहन्थ्यो। मुख्य पूजाहारीहरू यो सुनेर खुबै खुशी थिए। यसको लागि तिनीहरूले उसलाई जति पनि पैसा दिन तयार थिए। अनि येशूलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पन उचित समयको प्रतीक्षा यहूदाले गरिरहेका थिए । मर्कुश १४:१-११ ।

हामीले मरियम मग्दलिनीको बारेमा किन लेखे

येशूले किन एउटा खराब पापीको कथा जताततै बताउनु पर्छ भनेर भन्नुहुन्छ ?

१. जसरी फोटोग्राफिकले यसको नकारात्मक मिल्दोजुल्दो प्रिन्ट गर्छ, त्यसैले उनको अनाँठो कार्यले उहाँको महान् त्यागको साथ मिल्दोजुल्दो छ । येशूले उनको रक्षा गर्नुपर्‍यो, किनकि उहाँले त्यसो गर्दा उहाले आफै, आफ्नो क्रूसको रक्षा गर्दै हुनुहुन्थ्यो ।

२. उनले बहुमूल्य सुगन्ध (३०० चाँदीका सिक्का, जुन एक कामदारको एक बर्षको ज्याला बराबर थियो) को त्यो अलाबास्टर फ्लास्कको लागि ठूलो मूल्य तिरेकी थिईन । येशूले हामीलाई उद्दार गर्न धेरै मोल तिर्नुभयो ।

३. मरियमले जे गरिन् त्यो असाध्यै विलक्षण थियो - "व्यर्थ" सम्पूर्ण जलदान जुन "धेरै बहुमूल्य" सुगन्ध हालेर व्यर्थ गरिन र केवल एक चम्मच मात्र चाहिन्थ्यो; जसरी येशूले जे गर्नुभयो त्यसरी नै यो पनि असाधारण थियो - उहाँको रगत बहाएर सारा संसार बचाउन पर्याप्त थियो तर थोरै मानिसहरू मात्र उहाँलाई प्रतिक्रिया दिन्छन ।

४. मरियमको उद्देश्य पूर्णस्वार्थ-विहीन थियो; उनलाई प्रशंसा प्राप्तिको कुनै सोच थिएन। उनी मात्र के गर्न चाहन्छिन् भने, "धन्यवाद, मेरो प्राण बचाउनु भएकोमा !" त्यसरी नै येशूको उद्देश्य पनि विशुद्ध हराएका मान्छेलाई सरल प्रेम गर्नु थियो, कुनै अघि ग्रहण उद्देश्य हाम्रो लागि त्यो शुद्ध भक्ति बेकम्मा मिसिएन। मरियमले बेहोस हुँदै येशूका मनसायहरू झल्काइ रहेकी थिइन्। उनको धारणा, उनको विवेक, बाह्र चेलाहरूको भन्दा बढी संवेदनशील थियो।

५. बाइबलले उनलाई "पापी" भनेर उल्लेख गरेको छ, जसको अर्थ एक उल्लेखनीय छ (लूका ३:३७ लाई हेर्नुहोस); उनी थोरै मात्र नभई "धेरै माफ पाईन"। उनलाई यो थाहा थियो, यो महसुस भयो; तसर्थ, उनको अब रूपान्तरित पापी हृदय "धेरै प्रेम" को लागी ठूलो बनाउन सकिन्छ (लूका ७:४७) । तसर्थ, उनको आश्चर्यजनक कार्य इतिहासमा कुनै पश्चाताप गर्ने पापीले प्रदर्शन गरेको सबैभन्दा सुन्दर कुरा थियो।

६. त्यसकारण, येशूले उनको उदाहरणमा "नमुनात्मक प्रदर्शन" देख्नुभयो, जुन उहाँको अगापे प्रेमले अन्ततः "१,४४,०००" मा उत्पादन गर्न सक्दछ ।

७. उनको प्रेमको कार्यले कुनै पनि हिसाबले उनलाई मुक्ति दिन सकेन; यो उनको मुक्तिको लागि कृतज्ञताको अभिव्यक्ति मात्र थियो।

त्यस कारण विश्वासको शब्दको अर्थ के हो भने र स्पष्टरूपमा येशूले परिभाषित गर्नु भयो: "शान्तिमा जाऊ", उहाँले भन्नु भयो। "तिम्रो विश्वासले तिम्रीलाई बचायो" (लूका७:५०) । येशूले आउँदै गरेको विश्वासको स्पष्ट परिभाषा, सबै समयका निम्ति व्यक्त गर्नु भयो; र यो हामीलाई नरकबाट बचाउन उहाँले हाम्रो लागि के गर्नु भयो भन्ने कुराको हृदय-मूल्यांकन हो। जब विश्वास यसरी बुझिन्छ, यसले "काम" बाहेक अरुकेही गर्न सक्दैन (हेर्नु होस् गलाती५:६) ।

अध्याय १: एक असामान्य महिलालाई भेट्नुहोस्

जीवनको दुःखद विनाशमा भएको व्यक्तिको लागि "सुसमाचारको सत्यता" ले के गर्न सक्दछ?

यहाँ एउटा घटना छ, जहाँ एक महिला यौन शोषणद्वारा नराम्ररी घुमाइएकी छन। यसको विनाशकारी असरहरू यति नराम्रो थिए कि बाइबल भन्छ "सात शैतान" उनको नियन्त्रणमा थियो (मर्कूस५:२; ८, ९, १५; १६:९) । तल थप शाब्दिक संस्करणमा यस कथालाई समीक्षा गरौं:

येशू बेथानियामा हुनु हुन्थ्यो । सिमोन कुष्ठ रोगीको घरमा एउटा मेचमा उहाँ खाना खाँदै हुनुहुन्थ्यो त्यसै बेला एउटी स्त्री उहाँ कहाँ आई। त्यस स्त्रीले एउटा अतिमूल्यावान सिंगमरमरको भुँडुल्को भरि अत्तरको सुगन्ध भरेरल्याएकी थिईन्। त्यो सुगन्ध

शुद्ध जटामसीद्वारा तयार गरिएको थियो। त्यस पछि त्यस स्त्रीले जारको बिक्रो खोली अनि येशूको शिरमा सुगन्ध खन्याइ दिई। केही चेलाहरूले जसले यी देखेर रिसाए अनि एक अर्कामा कुरा गर्न थाले। तिनी हरूले भने, “त्यसले किन यो सुगन्ध नष्ट गरेको त्यो अत्तर वर्ष भरिको कमाई हो। यसलाई बेच्न सकिन्थ्यो अनि पैसा¹⁶ गरीबलाई दिन सकिन्थ्यो।” अनि तिनीहरूले त्यस स्त्रीको कडा आलोचना गरे। येशूले भन्नु भयो, “त्यस स्त्रीलाई एकलो छोडिदेऊ। त्यसलाई तिमीहरूले किन दिक्दारी दिइरहेछौ? त्यसले मेरो लागी खूबै राम्रो काम गरी। गरीब मानिसहरू सधैं तिमीहरूसंग हुनेछन्। तिनीहरूले जति बेला चाहन्छौ त्यति बेला तिनीहरूलाई मदत गर्न सक्छौ। तर म सधैं तिमीहरूसंग हुने छैन। त्यस स्त्रीले मलाई जेजती गर्न सकी त्यति गरी। त्यसले मेरो शरीरमाथि सुगन्ध छरि दिईन। त्यसले मलाई मर्नु अघिने गाडनको तयारीका लागि यसो गरी। म तीमीहरूलाई साँचो भन्दछु। जहाँ कही पनि सारा संसारका मानिसहरूलाई सुसमाचारहरू प्रचार गरिनेछ, सारा जग्गामा सुसमाचारहरू सुनाऊ, त्यस स्त्रीले गरेको कुराहरू पनि उसको संझनाका निम्ति भनिनेछ।” मर्कुश १४:३-९ ।

मर्कुशले यस महिलालाई चिन्न सकेनन, तर उनले एक साहित्यिक उपकरण प्रयोग गरे जसले हामीलाई मर्कुश १५:४०, ४७र मर्कुश १६:१,९ मामरियम मग्दालिनी भनेर चिनिने महिलालाई आँल्याउँछन। मतीले पनि मर्कुशले झै यस कथालाई वर्णन गर्छन तर त्यस्तै उनले पनि उक्त

¹⁶एक डेनारियस एक ग्रीसको सिक्का थियो जुन कामदारको एक दिनको ज्याला बराबर थियो ।

महिलाको महत्वलाई चिन्न सक्दैनन (मती२६:६-१३)। तर यूहन्नाले उनलाई स्पष्ट सँग चिनाउँद छन् (यूहन्ना १२:२-९) ।

उनी त एक असल व्यक्ति थिईन। ती "तीन सय दिनार" (चाँदीका सिक्का) एक शानदार योग थियो, जुन उनले यस पार्टीमा सुगन्धित खुशीको केही क्षण मा उडाइ दिइन। पहिलो विचारमा, यस्तो देखिन्छ कि "केहि" जो उनले गरेको मन पराएनन्। यरूशलेम र यसका वरपरहरू गरीब मानिसहरू थिए जो यी सिक्काले उनीहरूलाई किन्न सक्ने खाद्यान्न वा कपडा प्रयोग गर्न सक्थे।

तर येशूले उन लाई कट्टर पन्थीको घृणाबाट बचाउनु भयो। उहाँले उनलाई प्रख्यात महिलामा रूपान्तरण गर्नुभयो: उहाले अरुकुनै समकालीन मानिससँग त्यस्तो उच्च कुराहरू बोल्नु भएन! तपाईंले कसरी स्वर्गको अन्तर्गत यस उच्च अनुमोदनको लागि सोध्न सक्नु हुन्छ? यो मामूली पुस्तक येशूको त्यो अति प्रशंसाको सानो फलकोरूपमा अस्तित्वमा आएको छ - उनको कथा "सारा संसारमा" घोषणा गरिनु पर्छ। वास्तवमा, हामीलाई बाइबले के भन्छ भन्ने कुरा सुन्न र त्यसको कदर नगरे सम्म हामी वास्तवमै "यो सुसमाचार" बुझ्न सक्दैनौं।

कथामा त्यहाँ थप केहि छ जसले हाम्रो आत्मामा संगीतको लामो सुस्त तारहरूलाई प्रहार गर्दछ। हामीले "वर्तमान सत्य" को रूपमा बोलेकोमा प्रसन्न भएका धेरै "सिद्धान्तहरू" को बारेमा सबै प्रचार गर्न सक्छौं, तर यदि हामीले यो कथा छोड्यौं भने हामीले हाम्रा श्रोताहरूलाई आवश्यक सत्यताबाट वञ्चित गरेका हुन्छौं जुन आजको आखिरी दिनमा मानिसहरूले बुझनलाई भोकाइरहेका छन्।

येशूको अभिप्राय यो थियो कि उनको कथा संसारको लागि "अनन्त सुसमाचार" को घोषणाको एक हिस्सा होस्। हाम्रो "अन्तको समय" नभएसम्म यो सम्भव भएको छ कि "सम्पूर्ण संसारमा" भनियोस्। यस कथाको आनन्दता को सच्चाइले अझै पनि हिन्दू, मुस्लिम, बौद्ध, मूर्तिपूजक, कट्टरपन्थी धर्मनिरपेक्ष, मनमोहक ईसाई, सबै पुरुषहरूको हृदयमा स्थापित आत्माको पुरानो अवरोधहरूमा प्रवेश गर्दछ। हामीले हाम्रो सन्देश अझै सम्म पुग्न नसकेका "सांसारिक" संसारको चेतना पकड छैन भनेर कारण पत्ता लगाउन सक्छौं।

शक्तिशाली दफा १० सिद्धान्तहरूको साथ बौद्धिक विश्वस्तताको लागि महान छ; तर जबसम्म हृदयमा पुगेको छैन, हाम्रो प्रयासहरू व्यर्थमा छन्। यशैयाले यो बुझाए कि कसरी पिताले आफ्ना छोरा येशूलाई लुकाए राख्नु भएको एक गोप्य हतियारको रूपमा हुनुहुंथ्यो, एक "धारिलो" तीर "उहाँ को तरवार" मा, संसारको हृदयमा प्रवेश गर्न सक्छ। मरियमको ठोक्रोमा प्रचार कि या बाण थियो जुन विश्व भरि अब कडा तथा टाढा-टाढाका हृदयहरूमा प्रवेश गर्दछ।

के येशूले भन्नु भएको कुरा प्रस्ट देखिन्छ: हाम्रो हृदयसम्म पुग्न मद्दत गर्न हामीले उनको काम गर्ने पर्छ। तर जबसम्म हाम्रो आफ्नै हृदय पग्लिदैन, तब हामी कसरी यो गर्न सक्दछौं?

यूहन्नाले मर्कुशले छोडेको अर्को महत्त्वपूर्ण विवरण प्रदान गर्दछन

उनले आश्चर्यजनक परिचयमा सिमीहरू खसाल्छ कि ती "केहि" को थिए जसले मरियमको "धेरै बहुमूल्य" मलहमको प्रस्तावलाई निन्दा गरे (यूहन्ना १२: १-८) ।

अनन्त लाज मर्दोको विषय, आलोचकहरू बाह्र प्रेरितहरू हुन थाले ! केवल कलवरी भन्दा केही दिन अघि, यहाँ तिनीहरू पश्चताप गर्ने पापीले गरेको सबैभन्दा सुन्दर काम भनेको क्रूसमा भएको घटनालाई उज्यालो पार्ने सबै भन्दा निन्दनीय कामको निन्दामा सामेल हुनु भन्दा राम्रो समझकासाथ तिनीहरू छन्।

त्यसो भए प्रेरित यूहन्नाले अझ बढी लाजमर्दो विवरण प्रकटग छन्। महान कार्य गर्ने नायिका मरीयम म्याग्डालिनी हो भनेर पुष्टि गर्नुको सट्टा यूहन्नाले एघार जना प्रेरितहरू उनको घोर निन्दाको लागि उनीहरूको आवाजलाई किन प्रस्तुत गर्न तयार छन् भनेर बताउँद छन्: तिनीहरू अन्धा धुन्ध यहूदा इस्करियोतको नेतृत्व गरिरहेका थिए, छिट्टैहुने विश्वासघाती, रधोकादिने, व्यक्ति।

एघार जना लेमरियम को प्रस्तावको निन्दा गर्ने ती क्रूर शब्दहरूको साथ आएका थिएनन्। तर तिनीहरू समयको सबै भन्दा कुख्यात धर्मत्यागीको नेतृत्व लिन तयार थिए, र क्रूसिकरणको एक हप्ता भित्रै यो सम्पन्न भयो, जुन तिनीहरूले तयार गरिरहेका थिए। तिनीहरूसंग येशूले सिकाउनु भएका सबै निर्देशनहरू थिए (तर उनीहरू ले सुनेनन्) ।

निस्न्देह, यहूदाले यस घिन लाग्दो भ्रममा पछ्याएकोमा ख्रीष्टले उनीहरूलाई क्षमा गर्नु भयो, तर ख्रीष्टको बलिदानको भर्त्सना गर्ने विश्वासघातीलाई पछ्याउने तिनीहरूको अन्धा इच्छुकताको लागि तिनीहरूले सदाको लागि आफ्नो पाप क्षमा भएका मानिसहरूलाई विनम्र बनाउनेछ। (मरियमको कामलाई निन्दा गर्नुमा येशूको निन्दागर्नु समावेश छ, जुन हामी अब हेर्नेछौं) ।

यी महिला को हुन्?

यो विद्वानहरू र धार्मिक विद्वहूको लागि मरियम मग्दलिनीलाई वेश्याको लेबल लगाउने हरेक युगहरूमा लोकप्रिय हुँदै आएको छ। चारवटा सुसमाचारका लेखकहरूले उनको बारेमा भनेका सबै कुराको अध्ययनबाट एउटा अचम्मको रूपमा विस्तृत मोशाको समयकालको तस्वीर उदय हुन्छ, तर त्यहाँ उनी वेश्या थिइन् भन्ने कुनै सुझाव देखिंदैन। बरु, उनको समस्या भूत लागेको जस्तो एक प्रकारको पाप थियो।

बाइबलमा उल्लेखित विवरणहरूले वेश्याको रूपमा एक कारण/व्यक्तिलाई चित्रण गर्न असमर्थ छ, यदि उनीहरू को हो भने। केहि लुकाइएको छैन। साधारण वेश्यावृत्ति भन्दा मरीयमलाई अझ गम्भीर समस्या भएको जस्तो लाग्न सक्छ: केही विद्वानहरू विश्वास गर्छन् कि उनीहरू एक व्युत्पन्न-nymphomaniac थिईन् भनेर प्रमाणित गरेकी छिन्, जो एक महिलालाई कामवासनाको प्रेतबाट पिडित भईरहेकी थिइन् जुन कि आर्थिक लाभको चाहना भन्दा बाहिरको विषय थियो।

यौन भूत अनुभूति एक सुखद जुनून हुदैन। यसको अपहरण कर्ताहरू छिटो समातिएका छन् कि हाम्रो मानसिक श्रृंगारमा यौनको माखेसांग्लो हाम्रो अस्तित्वको मूल जरामा जान्छ। हामी परमेश्वरको स्वरूपमा सृष्टि गरिएका प्राणीहरू हौं, "नर र नारी।" यौन मजाकको विषय होईन्; यो परमेश्वरको गहन रचनात्मक रहस्यहरूमा जीवन वा मृत्युको संलग्नता हो।

मरियममा एक मात्र भूत थिएन जुन ऊनी टुना मुनामा फसीन, सात आत्मा उन माघुमेको थियो। संख्यात्मक "सात" केवल नराम्रोलाई राम्रो

पार्ने प्रयोग गरिने भाषा होइन्। बाइबलीय प्रमाणहरूले उनी एक धेरै बुद्धिमान व्यक्ति भएको सुझाव दिन्छ; र तपाईं जति बुद्धिमानी हुनुहुन्छ, त्यति नै पटक तिनीहरू त्यो व्यक्ति भित्र पस्ने छन् धेरै भूतहरू तपाईंको आत्मामा बास गर्न सक्दछन्। यी आइमाई धेरै टाढा थिइन्।

उनी कसरी यति टाढा आइपुगीन् ?

परमेश्वरले यस्तो अवस्था सृष्टि गर्नु हुन्न ! चारवटा सुसमाचारका पुस्तकहरूमा गद्यका टुक्राहरू सँगै मिल्छ भनेर संकेत गर्न यसले सुरुमा यौन दुर्व्यवहारको आरोप लगाउने व्यक्ति मध्ये शिमोन फरिसी थिए (लूकाले भनेका अनुसार यस कथाले यस अध्यायमा बताएको कुनै अर्को अर्थ हुन सक्दैन, हामी यस बिषयमा पछि हेर्नेछौं¹⁷) । Jerry L. Walls र Joseph R. Dongell analyze ले यो मासूम केटीको भाग्य के हुन्छ भन्ने काल्पनिक उदाहरणको विश्लेषण गर्छन्। यो मरियम मग्दालिनीको समस्याको राम्रो स्रोत हुन सक्दछ भन्ने कुराको अन्तर दृष्टिको झलक हो: “काकाले यौन दुर्व्यवहार गरेको सानी केटीको घटनालाई विचार गर्नुहोस्। यो अनुभव भावनात्मक तवरले विनाशकारी छ र यसले गहिरो नकारात्मक आत्म-छविलाई गिराउन महत्वपूर्ण योगदान पुऱ्याउँछ, जसले उनलाई अन्य चीजहरूको माझमा यौन विकृतिमा पुऱ्याउँछ। ... उनी आफ्नो जीवन भर दोषी रहीन भावनाको साथ संघर्ष गरिरहेकी हुन्छिन्।”¹⁸

मरियमको यौन दुर्व्यवहार पक्कै पनि उनी जब जवानी र जोखिममा थिइन्, त्यस बेला भएको हुनसक्छ। यद्यपि उनको जेठी बहिनी र भाइ बाइबल

¹⁷मएलेनजीहवाइट, Signs of the Times, May 9, 1900. कोयसविवरणकोलागिऋणीछु।

¹⁸Why I Am Not a Calvinist, InterVarsity Press, 2004, p. 208.

कथामा प्रख्यात छन्, त्यहाँ बुबाको कुनै विवरण छैन जुन शायद शिमोनको भाई थिए। कुनै कारणका लागि, ऊ दृष्टिबाट हट्यो जस्तो देखिन्छ। कथाको प्रासंगिक झलकले यो सुझाव दिन्छ कि मरियमको पालन पोषण र शिक्षा बेथानी (मरियमको बहिनी मार्था र भाइ लाजरसको घर नजिकको यरूशलेमको छेउछाउ) मा बस्ने प्रमुख चर्च नेता सिमोनले दिएका थिए।

कहिले काँही काका र भतिजी एक साथ हुने हुँदा सिमोनले मरियमसँग भावनात्मक सम्बन्ध सुरु गरेका थिए होलान। टुहुरी, उनले निर्दोष रूपमा उसको सूक्ष्म आक्रमणको प्रतिक्रिया दिन सक्थिन् होला। *Carsten Johnson को आफ्नो सानो खण्डमा The Writing in the Sand, कहानीको अंश मा जुन तपाईंले कहिले पनि सुन्नु भएको थिएन मरियम म्याग्दालिनी*¹⁹ उनी गर्भवती भएको कुरा संकेत गर्छन। यदि त्यसो हो भने, काका सिमोनले उनलाई सकेसम्म छिटो निर्वासनमा राख्न चाहेको हुनसक्छ, नत्र उसले आफ्नो पवित्र र सम्मानित प्रतिष्ठाको चर्चाले भरिने थियो जुन कुरा स्पष्ट हुन्थ्यो। मरियमको टाढाको यात्रा कुनै पनि युवतीले थाहा पाउन सक्ने गहिरा आक्रोशहरूले भरिएको थियो।

यूहन्ना ८:१-११मा व्यभिचारमा फसेको महिलासँग उनको पहिचान गर्ने लोकप्रिय दृष्टिकोण बाइबलीय समर्थनको अभाव जस्तो देखिन्छ। मरियमको समस्या भूतले अतिक्रमण गरेको विषय महत्वपूर्ण थियो, व्यभिचार होइन। मार्था र लाजरसका साथ प्रारम्भिक प्रशिक्षण प्राप्त गर्ने उत्कृष्ट परिवार की यहूदी युवतीको रूपमा उनी वेश्यावृत्ति वा व्यभिचारमा फस्न सक्ने सम्भावना एकदमै न्यून थियो। त्यसो भए

¹⁹ New York: Vantage Press, 1984.

पनि, यो प्रसंग मिल्न सकदैन। यूहन्नाऽ की महिला यरूशलेममा थिइन्, र मरियमको समस्या गालीलको सुदूर उत्तरको मग्दालामा भएको भयो।

हुनसक्छ, जब हामी मानव प्रकृतिलाई विचार गर्दछौं, यो उचित छ कि मरीयम लाजले आफुलाई लुकाउन मग्दालामा गएर बसेकी हुन सक्छिन। उनी निराशाको अँध्यारोमा डुबिन। “nuthin’ goin’ nowhere” को दर्शन उनको लागि राम्रो मेलखान सक्थ्यो। अनुरूप अविश्वासको साथ उच्च निराशाले भरिएकी उनी शैतानको कब्जाको लागी उपयुक्त कारण बनिन।

यस बाहेक, यूहन्नाऽ को व्यभिचारी महिलाको कथाको समय ख्रीष्टको सेवकाईको अन्त तिर तय गरिएको छ, यसको निन्दाको नजिक जब राष्ट्रका नेताहरूसँग झगडा भयो भने उहाँ आउँदै गरेको क्रूसमा भविष्यवाणी गरिएको थियो। तर मरियमको समस्या धेरै पहिले नै ख्रीष्टको पहिलो मिसनरी यात्राको बखत स्पष्ट भएको थियो, किनभने उनको छुटकारा तत्कालै वा त्यसको केही समय पछि भएको थियो। हामी उनीहरूको दोस्रो मिसनरी यात्रामा उनलाइ उनीहरू सँगै भेट्यौं। मरियमको पहिचान यरूशलेमको वेश्या वा व्यभिचारीसँग कती पनि मेलखादैन।

काका सिमोन एकदम प्रख्यात, सम्मानित धार्मिक नेता थिए। त्यस दिनको मिडियामा मरियमसँग अनुचित सम्बन्धको कथा कुनै पनि बाहिरिएको थिएन। परिवारका एल्डरहरू र अग्रजहरूको आदर गर्न सिकाइन्छ, मरियमले आफूलाई नम्र र अधीनतामा हुर्काइन्, तर पछि उनको आत्म सम्मान गयो र उनको भावनात्मक जग चर्किन थाल्यो। हताश र निराशा उनको आत्मामा बस्यो, त्यो उनको मनमा यति नमीठो

घृणा बस्यो कि उनी भावनात्मक रुपमा विचलित भइन्। जब उनको बौद्धिक चतुरतापन भावनात्मक निराशाको साथ जोडियो, त्यहाँ एक शानदार प्रकारको शैतानले अधि ग्रहरणको लागि एक माध्यम बन्यो। "सात" अध्यायले यसलाई राम्रोसँग वर्णन गर्दछ।

यदि उनले पूर्णरूपमा आत्म सम्मान गुमाई सकेकीभए (शैतानको अधिकारको कारणले यस्तो अवस्था आउँदछ), अरु मानिसहरूले पनि उनलाई दुर्व्यवहार गर्न सक्थे होला (रोमी सिपाहीहरू गालीलमा थिए) । सामान्यतया पुरुषहरू प्रति उनको घृणा गहिरो र पछि झन तितो हुदैगयो। तसर्थ, यो लामो समय हुने छैन जब उनी मानव अन्धकारका यी तत्वहरूको अधिनमा हुनेछिन्। जब बाइबलले "सात" अध्यायमा जोडदिन्छ, यसले संकेत गर्दछ कि उनी कसैको उपचारात्मक सहयोग भन्दा धेरै पर पुगेकी थिइन्।

तर कसैलाई भेटेर मद्दत प्राप्त गर्नु उनको लागि आशिषित बन्न पुग्यो, जसले हामीलाई पनि मद्दत गर्न सक्दछ।

अध्याय २: मरियमले येशूलाई कसरी भेटिन

सायद लाजरस वा बहिनी मार्थाले सम्पर्कको प्रबन्ध गरेका थिए। उनी जस्तो टाढा बस्नेले येशूसँग पहिले कहिल्यै पनि भेट भएकी थिईनन। युगौंयुगदेखी विभिन्न कलाकार र उपन्यासकारहरूले मरियम र येशूका बीचमा यौन सम्बन्ध थियो भनेर जंगली कल्पना गर्दै हिडेका छन्, तर बाइबल त्यस्तो संकेत गर्दैन।

येशूले आफैलाई परमेश्वरको पुत्र भनेर चिन्नुहुन्थ्यो तर उहाँ मानिसका पुत्र पनि, अर्थात्पूर्ण मानव पनि हुनुहुन्थ्यो, "सबै कुरामा हामी परीक्षित छौं, तर पाप बिना हामी प्रलोभनमा परेका छौं" (हिब्रू:१५)। उहाँको मानवता लगातार प्रदर्शनमा थियो। तर यस ग्रह पृथ्वीमा यस्तो सुन्दर र मनमोहक कुनै महिला कहिल्यै थिईनन कि उनले परमेश्वरको अवतारको छोराको दुलही बन्न आशा गरिन। उहाँ पहिले नै "प्रेममा" , "व्यस्त" हुनुहुन्थ्यो यदि तपाईंले बाइबललाई केहि अरु "महिला" को रूपमा भन्नु हुन्छ भने उहाँको शुद्ध चर्चसँग प्रेमथियो। उहाँको विवाह प्रेम पहिले नै निर्देशित थियो। संगठित अर्थमा चर्चसँग, अन्ततः मंडली "थुमाकी श्रीमती" हुनेछ जसको लागि उसले लामो समय पर्खनु पर्दछ, "आफैलाई तयार नहुने" समयसम्म।

यसै बीच, उहाँको अवतारमा, कुनै महिलाले आफ्नो स्थान लिन सक्दिन। कुनै पनि कम प्रेमले येशूमा अपील/प्रभावित गर्न सक्ने थिएँन ! जसले यी उपन्यासहरू र फिल्महरू लेख्छन् उनीहरूले येशूको चरित्र वा सत्य प्रेमको प्रकृतिलाई बुझ्दैनन्। जब तपाईं पहिले नै प्रेममा हुनुहुन्छ, अरु कसैले पनि घुस पैठ गर्न सक्दैन (त्यसैले यो हो कि व्यभिचार प्रेममा हुने सबैको लागि असम्भव छ !)। परमेश्वरको पुत्रले सधैं आफ्नो जीवन साथीलाई प्रेम गर्नुहुन्छ।

आफ्नो अवतारमा, येशूको हृदयमा अत्यन्त साँचो प्रेम थियो, जसलाई अगापे प्रेम भनेर चिनिन्थ्यो। उहाँको निर्दोष आमाले उहाँलाई क्रूसमा टाँग्दा हेर्न दिनु उहाँको लागि असाध्यै डरलाग्दो थियो। हुन सक्छ हामी उहाँलाई सम्पूर्ण मानवता प्राप्तिको लागि अनुमति दियोँ, जुन उहाँ को

हो, भनेता पनि उहाले अन्य कुनै स्त्रीलाई कसरी यातना सहन दिनसक्नु हुन्थ्यो होला र ?

धर्मशास्त्रले उहाँकी आमा मरियमलाई इतिहासको एकमात्र महिलाको रूपमा प्रस्तुत गरेको छ जसको आत्मालाई “तरवारले घोपिएको थियो” जसरी पुरानो शिमियोनले उनलाई मन्दिरमा बताए (लूकार:३४,३५; ग्रीक भन्छ कि यो romphaia नै थियो, गोल्यतको ठूलो तरवार)। येशूले आफ्नी आमाको आत्मालाई यातना बाँड्न कुनैपनि अन्य महिलालाई जोगाउनु हुनेछ !

तर येशूले मरियम मग्दलिनीलाई माया गर्नु हुन्थ्यो, यो पक्कै पनि सत्य हो, त्यस्तै उहाँले अरूकुनै पनि मानव प्राणलाई प्रेम गर्नुहुन्थ्यो। यो निःस्वार्थ, शुद्ध, आत्मत्यागी प्रेम थियो। “मानिसहरूको स्वरूपमा बनाइएका” (फिलिप्पी२:७) र “एकलै मानिसमा के हुन्छ भनेर उसलाई थाहा थियो” (यूहन्ना२:२५), उहाँले मरियमलाई अरू कुनै मानिस जस्तो महसुस गर्नुभयो। उहाँले उनको महिला मानव प्रकृतिको जटिलताहरू विशेष गरीउनको आत्माको दुरुपयोगता को प्रकृति बुझ्नुभयो। उहाँ आफैँ मानिसका सृष्टिकर्ता र उद्धारक हुनुहुन्छ, उनले पुरुषहरू प्रति कस्तो महसुस गरिन भनेर उहाँ बाहेक अरू कसैले बुझ्ने थिएँन।

यस्तो अनौपचारिक सम्पर्कमा समेत, येशूले कुनै न कुनै तरिकामा प्रत्येक मानव आत्मालाई व्यक्त गर्नु हुने उहाँले आत्म-त्यागी अगापे प्रेमको भावनालाई भेट्टाए। यदि त्यो आत्मा "यसलाई देख्न" यसको लागि हृदय खोल्दछ भने, प्रतिफलको केहि उपाय तुरून्त शुरू हुने थियो। पहिचानका शब्दहरू परे हुन सक्दछ, "जब गहिरो बोलावट" जब कुनै

व्यक्तिको "आत्मा तल फ्याँकन्छ", त्यो उनको जस्तो हो²⁰। यो उनको पक्षमा सहज प्रतिक्रिया थिएन, तर त्यो भन्दा पनि गहिरो थियो, किनकि येशूले भन्नुभयो, "मेरो भेडाहरूले मेरो सोर सुन्छन् ... र तिनीहरूले मलाई पछ्याउँदछन्" (यूहन्ना१०:२७)। मरीयमले आवाज सुनिन, यद्यपि यसको प्रति ध्वनि उनको बेहोश, गाढा र बहिरा आत्मामा कम हुँदै भएको हुनसक्छ। हामी पढ्छौं कि "आगापे कहिले असफल हुँदैन" (१कोरिन्थी १३:८लाई हेर्नुहोस्)। स्पष्टछ, कि यदि भूतमा पनि इमान्दार आत्मा छ भने, अगापे प्रेम बुझ्ने क्षमता पनि "कहिल्यै विफल हुँदैन।"

उनको चेतना लुकेको अवस्थामा, मरियमले एक अथाह प्रेमको ईश्वरीय प्रभावहरू महसुस गर्न थालिन जसले उनलाई उहाँको क्रूसमा अन्तमा पुऱ्यायो। त्यो उनको आत्माजीत थियो। त्यहाँ मान्यता थियो, उनको तर्फबाट, यदि थोरै मात्रमा भएपनि बल थियो भने। यो उनलाई एकदम असम्भव देखिन्थ्यो कि पृथ्वीमा कुनै मानिस छ जो शुद्धतासंग प्रेम गर्न सक्दछ, सही अर्थमा। तर यो एकले गऱ्यो। उनको अन्तमा जीवित आत्माको अन्तिम स्पार्क जाग्यो। उहाँसँग जे थियो त्यो उनले चाहना गरीन्, र त्यो यौन र मानवसंगति बाहिरको असीमितता थियो।

येशूको प्रार्थनाबाट शिक्षा

यदि तपाईंलाई कहिल्यै प्रार्थना गर्नु पर्दछ भनेर प्रलोभनमा पर्नु हुन्छ भने, फेरि प्रार्थना गर्नुहोस्, कसैको रूपान्तरणको लागि (वा आफ्नै लागि पनि!), मेरी म्याग्दालिनीको यस कथाबाट शिक्षा लिनुहोस्। येशू, परमेश्वरको दिव्य पुत्र, "संसारको मुक्तिदाता", पनि मरियमलाई मुक्ति

²⁰भजनसंग्रह ४२:७

दिनु अघि “सात पटक” प्रार्थना गर्नु परेको थियो। उनको घटना गाह्रो थियो (र यस्तै तपाईंको र मेरो लगायत हरेक हराएको आत्मा पनि हुनसक्छ) ।

बाइबलको कहानीमा कुनैपनि कुराले यो सुझाव दिदैन कि यो प्रार्थनाको मौसम केवल एक अवसरमा मात्र थियो। एकज्ञानी लेखक बताउँछिन् कि "सात पटक उनले आफ्नो हृदय र दिमागलाई नियन्त्रण गर्ने भूतहरूको हप्काएको उहाँले सुन्नु भयो।"²¹प्रेतहरूले सजिलैसँग छोड्दैनन्, विशेषगरी यौन जन्य विषयमा। उनको अभिलाषा जस्तो सुकै भएपनि मरियमले पहिलो दुष्टात्मालाई निष्कासन गर्दा केही समयको लागि आराम पाइन; र उनको आत्मविश्वास आरम्भ हुन्थालेको थियो। उनले केही आशा देखिन। सख्त जाडो पछि वसन्त ऋतुमा साना फूलहरू जस्तै उनको मन र हृदयमा कोपिला पलाउन थाल्यो। हो, उनी फेरि आत्म-सम्मानको महिला बन्न सकिन्छन्!

तर जब प्रलोभनले उनलाई समात्यो, उनमा पतनको शुरुवात भयो। उद्दार पछि फेरी परीक्षामा पर्नुले तपाइको मन नराम्रोसँग दुख्छ। उनको नयाँ निराशामा मरियमले भजन संग्रहको प्रार्थना चढाउन सकिन्छन्, "तपाईंले मलाई उठाउनु भयो र मलाई फ्याँक्नु भयो" (भजनसंग्रह १०२:१०)। तर येशूले उनको निम्ति फेरि प्रार्थना गर्नुभयो, र ऊ फेरि सताइयो। दोस्रो राक्षस बाहिरनिका लियो !

यो कल्पना गर्न गाह्रो हुन्छ (जब तपाईं आफैं लतको बिरुद्ध लडि रहनु भएको छैन) जुन यो सात पटक भयो ! तपाईंले भर्खरै यहूदाइस्करियोत र चेलाहरूले येशूलाई यो कुरा भनिरहेको सुन्नुभयो कि तीआइमाई

²¹Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 568.

आशाविहीन गइन्। “तपाईं सबै लाई बचाउन सक्नुहुन्न; उनीसँग थियो ! उसको लागि प्रार्थना गर्नको लागि तपाईंले आफैंलाई एक मूर्ख बनाउँदै हुनुहुन्छ!” तर सातौं पटक उहाँले यस हराएको प्राणको लागि प्रार्थना गर्नुभयो।

सातौं शैतानको थियो जुन अन्तमा बाहिर निकालियो भनेर हामीलाई थाहाछैन। तर सीमित पास्टरिय अनुभवहरूबाट, एकजनाले भन्नु भयो सम्भवतः यो हुन सक्छ कि मरियमले यी सबै वर्षहरूमा उनको जीवनलाई नाश गर्ने मानिस, उनको प्राणलाई कुल्ची मिल्ची गर्ने र आफ्नै स्वार्थका साथ आफ्नो जीवनलाई उछिनेको बिरुद्धमा कडा क्रोध भोगेकी थिइन्।

आफ्नो निम्ति संगठित अर्थमा पश्चात्ताप र क्षमा गर्न, जब उनले आफूलाई ल्याईन्, मानव जातिको सदस्यको रूपमा उनी पनि "पाप गरेर र परमेश्वरको महिमाको अभावमा पुगेकी थिईन्" भन्ने कुरा महसुस गर्न पाईन् (रोमी३:२३) र जब उनले महसुस गर्न सकिन् उनीसँग आफ्नै कुनै अधिकार छैन तर यो सबै ख्रीष्टबाट१००% निहित थियो, तब उनकोमा एउटा नयाँ आशाको ज्योति बग्न थाल्यो। एक मुक्तिदाताको अनुग्रहले उनले आफ्नो पापी अवस्थाको महसुस गरिन्। उनको सामुन्ने एक असम्भव काम सम्भव भएको थियो; उनले उसलाई माफ गरिन्।

अब अन्तमा उनी स्वतन्त्र भईन् !

सातौं र अन्तिम शैतान गएको थियो। अहिले उनी गाउँदै थिइन्, “[मेरो] प्राणहरू चराको शिकारबाट निस्के। पासो भाँचेको छ, र [म टाढा रहेको छु]” (भजन१२४:७)। त्यहाँ तपस्या गर्ने कार्य गर्ने सोचेको थिएन। अगाप्पे

प्रेमको त्यो सानो मिली भोल्तउनको लागि हृदयमा प्रशंसाको रूपमा बृद्धि भएको थियो। उनी नरकबाट नै उम्किएकी थिइन्! जसरी इसाई र आशावादी विशाल हरेसको अन्धकारको कालखण्डबाट भाग्ने जब उनीहरू अरुको शरीरमा आँसुले भरिएका थिए जो विश्वासको लागि योग्य थिए, उनी नम्र तर कृतज्ञ अनुतापमा आँसुलाई मात्र जान्छिन्।

उनको यो रूपान्तरण कुनै कामको कार्यक्रम मात्र थिएन। उनले देखेका सबैकुराहरूमा उनले येशूलाई प्रशंसा गरिन्। उनको विश्वास साँच्चिकै प्रमाणित भयो किन कि त्यसले तुरुन्तै प्रभाव देखायो, हामीले यो अगाडी हेर्नेछौं।

अध्याय ३: मरीयमले कसरी "धन्यवाद" भन्न सकिछन् ?

उनी नरकमा पसेर फर्केकी थिइन् । उनले डरलाग्दो कटुता पिएकी थिइन् ।

बाइबलले अरु कुनै व्यक्तिको बारेमा बताउँदैन जसले सात प्रेतहरूको कष्ट भोगेका छन् वा परमेश्वरलाई "त्यागिएको" महसुस गरेका छन् (महान् अपवाद, अवश्य पनि, क्रूसमा मुक्तिदाता, जसले कराउनुभयो "मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?") ।

उनको हराएको अवस्थामा, जहाँ सम्म मानवको हराउन सम्भव छ, मरियमले अन्ततः शैतानको साथ दोस्रो मृत्यु भोग्ने छनौट गर्नेहरूको सामना गर्ने डर लाग्दो गहिराइलाई डुबायो। ²²त्यस अन्धकार गुफाबाट

²²बाइबलले दुई प्रकारको मृत्युको बारेमा शिक्षा दिन्छ: दोस्रो जुन आगोको अन्तिम कुंडमा "पापको ज्याला" स्वरूप हो (प्रकाश२०:१४); र "निन्दा" जुन सबै मानवताले पृथ्वीमा बसीसके पछि भोग्छन् (हेर्नुहोस् १थेसलोनिकी४:१३-१७) ।

बाहिर निस्केर परमेश्वरको प्रेमको सूर्यको किरणमा उनको आत्मालाई भरिदिएको खुशीले कसैले वर्णन गर्न सक्दैन। (हामी सबैले त्यो आनन्द बाँड्न सक्दछौं यदि हामीले गुफाको अन्धकारको कदर गर्न सक्दछौं – तर ख्रीष्टको अनुग्रहको लागि!) .

मरीयमले "धन्यवाद!" भन्नु पर्‍यो। कुनै तरिकाबाट, र यो ठूलो स्वरमा भन्न चाहन्थिन्। तर कसरी भन्ने? उनीसँग सबैथोक थियो उनको विपरीत थियो। एउटा कुरा त, ऊ एक महिला थिईन्; "सार्वजनिक तवरले राख्नु" नियम थियो। अर्कोको लागि, उनले आफ्नो प्रतिष्ठाको अन्तिम अधिकार गुमाइन्। यस्तो देखिन्छ कि उनी भाषण दिन प्रतिभाशाली थिइन्; कमसेकम उनको तर्फका कोही पनि जीवित थिएनन्। (उनी एक महान प्रचारक बन्ने मौका गुमाईन्, तर शब्दको ज्ञानको कारणले होईन्)।

फेरि, चारवटा सुसमाचारका पुस्तकहरूले आपूर्ति गरेको सानो मोशाको संदेशसँगै टाँसीए पछि हामी भेट्छौं कि उनले एउटा अर्नोठो विचार पक्रिन्। उनले केहि कुरा सुनेकी थिइन् जसमा बाह्र जनालाई पक्रन धेरै घन थियो (महिलाको छैठौं इन्द्रिय हुन्छ भनेर हामीलाई भनिएको छ) ।येशूले बारम्बार भन्नु भएको थियो कि उहाँ यरूशलेममा मर्नु हुनेछ। बाह्र जनाले यस्तो केही सुन्न चाहेनन्। यदि ऊहाँ मर्नै लागेको हुनुहुन्थ्यो, मरियमले सोचिन्, उनले कमसेकम उहाको शरीरलाई केही अमूल्य मलमले अभिषेक गर्न सकिन्छन्।

सुसमाचारका तीन पुस्तकले यो जोड दिएकि उनले जुन सुकै प्रकारको भेटिन्त्यो "धेरै महँगो" थियो। वित्तमा विशेषज्ञ, यहूदा इस्करियोतले, यो "तीन सय भन्दा अघि कडेनारी," चाँदीका सिक्काको मूल्याँकन गरे - एक

पुरा वर्षको लागि एक कामदारको ज्याला बराबर थियो।²³ यदि ओखती पसलेसँग "बिक्रीमा" केहि कम मूल्यको केहि थियो भने, उनले यसलाई अस्वीकार गर्थिन। उनले किनेको कुरा सम्राट वा कम्तीमा पनि महान् राज्यपाल पिलातसको लागि उपयुक्त थियो। यो उत्तरी भारतको टाढा हिमालयबाट आयात गरिएको "स्पिकार्डार्ड" भनेर चिनिन्थ्यो, त्यहाँ फेला पर्ने विशेष बिरूवाको जराबाट उत्पादन गरिएको थियो।

बहुमूल्य अलाबिस्टरको जलदान समातेर, मरियम स्पष्टरूपमा घर गई र आवश्यक पर्दा दुखद दिनको प्रतिक्षा गर्दै यसलाई राखिन्। उनी धैर्य हुनुपर्छ (हामी पढ्छौं कि अगाप्पे प्रेमले सधैं यसको मालिकलाई धैर्यतापन बनाउँदछ) ।

सिमोन पर्दा अगाडी आउँछन

यद्यपि, मरियमलाई निर्दयी र क्रूररूपमा निर्वासनमा पराए पनि शिमोन अझै पनि एक मानव थिए। मानवताको लम्बाईले उसको चर्च प्रतिको महत्वाकांक्षालाई समेट्नु पर्‍यो। उसको अन्तस्करणले उसलाई सहयोग गर्न सक्तैन थियो तर अपराधको बोझले ऊ दबिएको थियो। उसले एक महिलाको जीवनलाई तहसनहस पारेको थियो। एक अर्थमा, उसको हातमा मरीयमको रगतले रंगिएको थियो।

उसले यो घटनालाई दाऊदसँग गाँस्न सक्थे जसले भजन३२ लेखेका थिए जब दाऊदले हिती उरियाहको हत्यागरे पछि र उसकी श्रीमतीलाई चोरेर लगे। भजनसंग्रहले शिमोनको आत्मालाई सतायो: "दिन रात तपाईंको हात म माथि गह्रौं थियो" (भजनसंग्रह३२:४)। मरियमको विनाशको

²³मती २०:१, २

आँसुको दृश्य उसलाई छोड्ने आज्ञा गर्दा नि रात दिन उसको दिमागमा आऊनु पर्‍यो, अझ विशेष गरी रातमा।

दोषीले भरिएको एक व्यक्तिलाई रातीमा अनिद्रा र चिन्तित दिनहरू सम्म पुऱ्याउँछ, र यसलाई साहस दिन कुनै उपाय छैन। ऊ अफिसमा ऊ ठूलो मान्छे थियो होला, दिन भरि उ मुस्कराउँदै र आफ्नो मित्रलाइ थप्पड लगाउँथ्यो होला, तर रातमा उ अन्धकारमा पवित्र आत्माको दोषीपनको विश्वासको साथ एकलै हुँथ्यो।

यो अक्सर हुने गर्छ जब एक समाधान नगरिएको दोष बोकर मानिस जिऊछ, एक व्यक्तिको शरीरको कमजोर अंग बिग्रिन थाल्छ। शिमोनको मामलामा उनलाई एउटा भयानक रोग लाग्यो। उसको त्रास को कारणले गर्दा उसलाई कुष्ठ रोग लागेको पत्ता लाग्यो, जसको मतलब अब उसले घर छोड्नु पर्‍थ्यो। ऊ एक मानव भन्दा बढी हुन सक्थ्यो यदि उसले यो कल्पना गरेको भए कि मरियमसँग जस्तो व्यवहार गरेको भएता पनि त्यसको लागि परमेश्वर येशुले उसलाई क्षमा गरिदिनु हुनेछ।

म एक घनिष्ठ झलकको लागी एक विचारशील लेखकको लागी ऋणी छु: सिमोनले येशूलाई कतै भेट्टाए, र उनको कुष्ठरोग निको पार्न "दयाकोसाथ उहाँलाई बिन्ती गरे" । ²⁴स्पष्टतः येशूले अनुग्रहको साथ प्रतिक्रिया व्यक्त गर्नु भयो, शिमोनको पक्षमा कुनै वचन वा प्रतिबद्धता व्यक्त गरेन जुन येशूको लागि सामान्य थियो। उनका सबै रोगहरू नयाँकरारको अनुग्रहको साथ क्षमा गरियो। सिमोन खुसीले घर फर्के, तर सायद धेरै आभारी भएँनन। तर ऊ एक सभ्य मानिस थियो। ऊ एक

²⁴ Ellen G. White, *Spirit of Prophecy*, vol. 2, p. 380.

खतरनाक रोगबाट निको भएको थियो। उसले कुनै-न-कुनै तरिकाबाट "धन्यवाद" भन्नुपर्छ।

तर कसरी उसले ?

एक लोग्ने-मानिस भएको कारण ऊसको आँखा आँसुले कहिल्यै धमिलो भएन, जब मरियम आफ्नो मुक्तिदाता सामु आँसुले भरिइन् त्यसरीनै उसले गर्न सकेन्। शिमोन एक मानिस थिए, कुनै भावनात्मकता उसमा थिएन। लाखौं पुरुषहरू जान्छन् चाहन्छन् कि उनीहरूले कसरी आँसु बहाउँन सक्छन्। मानवताको प्राकृतिक आवेगलाई दमन गर्नबाट बाल्यवस्थादेखि सिकाईन्छ, तिनीहरूको हृदय चिसो रहन्छ। शिमोन आफ्नो मुटुको चिसोपनले बन्धक बनेका थिए, र उनी एक कार्यको लागि कडा भक्त हुन्।

तर अन्ततः उसले के गर्न सक्छ भनेर निर्णय गर्यो: उसले भोज आयोजना गर्यो र येशू र उहाँका चेलाहरूलाई आउन आमन्त्रित गर्छ (मर्कूस १४:३-५)। निस्सन्देह यो सम्पन्न गर्न केही साहस चाहिँन्छ, किनकि क्रूसको त्यो घडी आउँन केही दिन मात्र थियो र शहरमा फरिसीहरूको भावना एकदमै विरोधी थियो। ऊ लाजमर्दो कुनैकुरा भन्नु पर्दैन थियो; उसको अतिथि सत्कार गर्ने काम ठूलो मनले पूरागरे हुँथ्यो। समस्या समाधान भयो।

मानव प्रकृति जे भएता पनि, उसले मरीयमलाई पाहुनाहरूको सूचीमा राख्ने सम्भावना कमनै थियो। वास्तवमा, लूकाले बताउँछन् कि उनले

शिमोनको निम्तोबाट स्वतन्त्ररूपमा उत्सवको बारेमा सिकेका थिए (लूका७:३७) ।

जब उनले यसको बारेमा सिकिन, उनले मुक्तिदाताको मृत शरीरमा मलहम लगाउनु भन्दा राम्रो विचार अरु केही हुने थिएनः उहाँ अझै जीवित हुदै किन अभिषेक नगर्ने भनेर उनले सोचीन? उनले बाइबलको उत्तम शिक्षा बुझेकी थिईन् कि "मरेकाहरूले केही जान्दैनन्" कि तिनीहरू मृत्युमा अचेत हुन्छन्।²⁵ उनको बहुमूल्य अला बिस्टर- alabasterभाँडो समाती, भोजमा प्रवेश गरिन र वास्तवमा, "ढोका जोरसँग खस्यो।"

येशूलाई फेला पारेर ऊनि पछाडि उभिई त्यहि बसिन। आफुलाई उहाँले नरकबाट बचाएकोमा कृतज्ञता जाहेर गर्दै येशूको अगाडि घुँडा टेकेर आँसुको धाराहरु बगाइन्, लूकाले यस कथालाई यसरी बताउँछनः

फरिसीहरू मध्ये एकले येशूसँगै बसेर खानु निम्त्याए। उनी फरिसीको घरमा गए अनि खानुबसे। त्यो शहरमा एउटी पापी स्त्री थिई। त्यसले येशूलाई फरिसीको घरमा खाना खाएको थाहा पाई। त्यसले एउटा सिंगमरमरको भाडामा केही सुगन्धित बस्तु लिएर आई। त्यो येशूको पछि चरण छेउमा रूँदै उभिइ। त्यसले आफ्नो आँसुले येशूको चरण भिजाउनु थाली। त्यसले चरणमा म्वाँईखाई अनि सुगन्धित खनाइदिई। त्यो फरिसी जसले पनि यी सब देखे। उसले मनमनै सोचे, “यदि यो मानिस अगमवक्ता हुँदोहो, उसले जान्ने थियो कि त्यो स्त्री जसले उसको पाऊ छुइरहेकीछे ऊ को

हो अनि कुन स्तरकी हो? किन भने त्यो पापीनी हो।” लुका ९:३६-
३९ ।

म अक्सर सोच्ने गर्छु की यदि म येशूको स्थानमा भएको भए के गर्थ्ये भनेर। उहाँलाई सिमोनको मरियम सँग पलायन भएको पूर्ण कथा थाहा थियो। किन घर गएर आराम नगरी मरियमलाई बचत गर्नु दिनको राम्रो काम थियो? मलाई लाग्छ मैले संचालकलाई भनेको थिएँ, "साइमन, धन्यवाद मलाई आमन्त्रित गर्नु भएकोमा। राम्रो खाना, तर मसँग अर्को काम छ। म खाना छोड्छु। अलविदा मैले आफैमा तर्क गर्थ्ये होला, "यो आलोचक सड्न दिनुहोस्।"

तर येशू पीडित सिमोनलाई पनि माया गर्नुहुन्थ्यो। यदि मरियमको घटना गाह्रो थियो, भने साइमनको पनि जटिल थियो। उनी "सात शैतानहरु" द्वारा चिन्तित थिईन्, तर उसको पनि आठौँ थियो। उसको आत्मा अवरोधमा थियो, घमण्डले घेरिएको थियो जुन प्रकाशले प्रतिरोधको पर्खालको रूपमा वर्णन गरेकोछ - उसको चर्चले देखेको सबैभन्दा निराश हृदय-मन तातोपना।

प्रकाश र ३ का सात वटा चर्चहरु मध्ये अन्तिम चर्चले देखाएको जस्तो “ भौतिक समान र धनी र बढ्दै गएको” राज्यमा सिमोन पवित्र आत्माको पगलिने प्रभावकको लागि लगभग अभद्र भए। हृदयको यो अर्ध कठोरता "हराउनु" को सबभन्दा चुनौती पूर्ण अवस्था हो जुन कि परमेश्वरले सबै मानव युगहरुमा आफ्ना दाबीहरुमा व्यवहार गर्नु भएको थियो। "लाओडिसियाको चर्चका दूत" भन्ने भविष्यवाणीले भने झैं शिमोन सबैकुरा गर्न नसकिने व्यक्ति थिए। यस्तो हृदयमा प्रायः केहि पनि पुग्न सक्दैन।

येशूले उसको लागि के गर्न सक्नुहुन्थ्यो?

यहाँ वर्णन गरिएको कथामा येशूको लागि दैनिक अनुभव के थियो भन्नेको उत्कृष्ट उदाहरण प्रस्तुत गरिएकोछ। उहाँको गोप्य व्यक्तिगत जीवनको एक शानदार अन्तरदृष्टिमा, यशैयाले आफ्नो दैनिक बिहानको भक्तिहरूको वारेमा वर्णन गर्छन्:

परमप्रभु मेरो मालिक मलाई पढाउने ज्ञान दिनुहोस्। यसकारण म यी दुखी मानिसहरूलाई अहिले पढाउँछु। प्रत्येक बिहान उहाँले मलाई उठाउनु हुन्छ एक छात्र सरह र पढाउनु हुन्छ। परमप्रभु मेरो मालिकले शिक्षा लिन मलाई सघाउनु हुन्छ, र म उहाँको विरुद्ध उठेको छैन। मैले उहाँलाई पछ्याउन छाडेको छैन । यशैया५०:४,५ ।

Peterson यसलाई जीवन्त ढंगले प्रस्तुत गर्दछन्:

“गुरु, परमेश्वरले मलाई राम्ररी सिकाउनुको लागि जिब्रोदिनु भएकोछ, त्यसैले थकित मानिसहरूलाई कसरी प्रोत्साहित गर्ने मलाई थाहा छ। उसले मलाई बिहान बिहान उठाउँछ ... र म सुत्न पछाडि फर्किएन, सिरकले मेरो टाउकोमा तानिन्” (Ibid, The Message) ।

त्यस दिन जुनसुकै समस्या आयो भने के भन्ने भनेर पिताले उहाँलाई सिकाउनुको निमित्त येशूले हरेक दिन बिहान प्रार्थना गर्नु भयो होला। (हामीसँग पनि "बिहान सबै उठेर " सिक्ने समान अवसर छ!) ।

पवित्र आत्माले येशूको मनमा एउटा यस्तो कथा सुनाउनु भयो जसले शिमोनलाई आफूबाट बचाउन सक्दछ, र यदि हामीले यो कुरा बुझ्न सक्यौं भने हामीलाई पनि यसले बचाउन सक्छ। यो साइमनको आत्म-बधाई संगीतको जवाफ हो:

येशूले फरिसीलाई भन्नुभयो, “शिमोन, तिमीलाई मैले केही भन्नुछ। ”शिमोनले भने, “तपाईंले मलाई के भन्नु चाहनुहुन्छ? गुरुज्यू!” येशूले भन्नु भयो, “त्यहाँ दुईजना मानिस थिए। दुवैले एउटै साहूका र ऋण लिएका थिए। तिनीहरू मध्ये एकजनाले ५००चाँदीको सिक्का लिएका थिए। अर्काले ५०चाँदीको सिक्का लिएका थिए। तिनीहरूको मा त्यति पैसा थिएन, यसले गर्दा तिनीहरू ती दुवैले ऋण चुक्ता गर्न सकेनन्। तर साहूकारले ती दुवै को ऋण मोचन गरिदियो। ती दुइ जनाहरू मध्ये कसले त्यो साहूकारलाई धेरै माया गथर्योहोला?” शिमोनले भन्यो, “ मेरो विचारमा जसले धेरै ऋण लगेको थियो त्यसलाई उहाँलाई धेरै माया गथर्योहोला। ” येशूले शिमोनलाई भन्नुभयो, “तिम्रो कुरा ठीक हो।” लुका ७:४०-४३ ।

शिमोनले पक्कै पनि यो कुरा तुरुन्तै प्राप्त गर्न पर्याप्त बौद्धिक प्राप्त गर्नेछन। स्त्रीलाई पचास चाँदीको सिक्का र पाँचसय तिर्नु पर्ने ऋण उनी माथि थियो।

येशूले उसलाई त्यस बल्सीबाट छोड्नु हुने थियो, र उनले साँचो दोषी महसुस गरेर आशिसित हुनेथिए। तर मुक्तिदाताले उक्त काँडालाई गहिरोरूपमा दबाउने छनौट गर्नु भयो:

त्यस पछि उहाँले त्यस स्त्रीलाई हेरेर शिमोनलाई भन्नुभयो, “तिमीले यो स्त्रीलाई देख्यौ? जब म तिम्रो घरमा आएँ, तिमीले मेरो खुट्टा धुन पानी दिएनौ। तर त्यसले मेरो खुट्टाहरू त्यसको आँसुले धोइदिई अनि केशराशिले पुछि दिई । लुका७:४४ ।

शिमोन लाजैले भुत्कुक्कै भएको हुनुपर्छ। तर काँटा अझ गहिरो भित्र जान्छ:

तिमीले मलाई म्वाँई खाएनौ, तर उसले पुछिदिई। लुका७:४५ ।

अहिले सिमोन लाजले रातो-पिरोबने। तर थप आउन अझ बाँकी छ:

तिमीले मेरो टाउकोमा तेल घसि दिएनौ, तर उसले मेरो चरणमा सुगन्ध दलिदिई। लुका७:४६ ।

उपस्थित सबैले हरेक शब्द सुने। शिमोनले सायद भुइँमा खसाल्न मनपराउँथ्यो होला। तब येशू बोल्नु हुन्छ जुन फार्मुलालाई सिमोनले नितान्त सिक्नु पर्‍यो, र त्यो परमेश्वरको “मन तातोपना” व्यक्तिहरू आज बुझ्नको लागि हराउँदैछन् यदि उनीहरू अर्का शताब्दी वा सोभन्दा बढी मनतातो हुन चाहँदैनन् भने।

यस कारण म तिमीलाई भन्दछु कि उसको धेरै पापहरू क्षमा भयो। यति स्पष्ट छ कि उसले धेरै माया देखाई। जसलाई कम्ति पाप क्षमा गरिन्छ उसले कम्ती माया पोखाँउछ। ”लुका७:४७ ।

सब भन्दा गाहो काम सिक्न यहाँ केहि गहिराइ छ जुन हामीहर कोहीले पनि सिक्नु पर्नेहुन्छ: कसरी प्रेमगर्ने। के यो सजिलो हुन सकछ जब हामीले येशूले सिकाउनु भएको यो सूत्रलाई बुझ्दछौं?

तर मरियमलाई के भयो ?

शिमोनसँग यो बोलचालको अन्तमा, मरियमलाई सम्बोधन गर्दै उहाँको पिठ्युँ फरिसी तिर फर्कियो, र येशूले उनलाई भन्नुभयो:

येशूले त्यस स्त्रीलाई भन्नुभयो, “तिम्रो विश्वासले तिमीलाई रक्षा गरयो । अब तिमी शान्तिसाथ जाऊ ।” लुका ७:५० ।

यसले प्रश्न खडा गर्छ: विश्वास भनेको के हो? जसले मरियमलाई बचायो, ऊनि हराएकी जस्तो थिइन। स्पष्टतया येशू चाहानु हुन्छ कि उनको अनुभवले हामीलाई यहाँको वास्तविक परिभाषा के हो भनेर यस संदर्भले उज्यालो पार्नेछ।

अध्याय ४: "विश्वास के हो?" येशूले जवाफ दिनुहुन्छ

भोजमा, येशूले मरियमलाई "शान्तिसित जाऊ, तिम्रो विश्वासले तिमीलाई बचाएको छ" भन्नुभएको थियो । उनको बहुमूल्य सम्पत्ति थियो: साँचो "विश्वास" । तर यो विश्वास के हो?

चिनियाँहरूले एउटा उखान भन्छन कि एउटा कुनै एउटा तस्वीर एक हजार शब्दको लायक छ । विश्वास भनेको साँचो इसाई अनुभवको लागि sine qua

non हो । धार्मिकता विश्वासद्वारा मात्र हो, "कामले होइन, नत्र ता कोही कसैले घमण्ड गर्नेछ" (एफिसी २:८,९) ।

तर हामीले हृदयमा शान्ति जान्नु छ भने हामीले साँचो विश्वासलाई नक्कली विश्वासबाट जाच्नु पर्छ। येशूले उनको "सात शैतानहरु" बाट उनलाई छुटकारा दिलाउनको लागि मरियमको हृदयलाई उँचाल्नु भयो जसरी चिनियाँहरूको भनाई थियो: विश्वासको "तस्वीर"। मरियमको कथाले हामीलाई बुझ्नको लागि सजिलो बनाउँदछ। एउटा चित्र हजारौं शब्दहरु भन्दा धेरै उत्तम छ।

यो परिभाषालाई सरल रूपमा भन्नुपर्दा, विश्वास भनेको आगाप्ये प्रेमको हृदय-प्रशंसा हो जसले परमेश्वरको पुत्रलाई हाम्रो लागि क्रूसमा मर्नुको लागि तयार हनुभयो । त्यो विश्वास मरियमको थियो ।

मुक्तिदाता संग उनको पहिलो सम्पर्क बाट, उनले पवित्र आत्माको लागि त्यो आगाप्ये प्रेमको लागि उनको हृदय "खोल्न" थालिन । उनले सुरुमा धेरै प्राप्त गर्न सकिनन, तर दिन प्रतिदिन उनको प्राप्त गर्ने क्षमता बढ्न थाल्यो ।

मग्दालामा-Magdala उनी सँग पहिलो पटक सम्पर्कमा येशूले त्यस आगाप्ये प्रेमलाई सम्बोधन गर्नुभयो, सायद शब्दहरूमा होइन, तर उनको उद्धारको निमित्त प्रार्थनाको उत्कटतामा, ध्यानमा, स्पर्शमा, आत्मामा, र उनको हेराईमा। उनी लगभग पूर्णरूपमा गइसकेकी थिइन, तर आत्माको एक सानो बाँकी भाग अझै उनको भित्र थियो कि प्रशंसाको त्यो सानो चिंगारीसाथ उनले जवाफ दिईन। त्यसपश्चात, निम्न छ सत्रहरूमा प्रत्येक सफल प्रार्थनाकोसाथ, उनको आगाप्ये प्रेमको मूल्यांकन बढ्दै गयो।

त्यस पछि उनलाई जुन कुराले उत्प्रेरित गर्यो कि उनलाई नरकको समेत डर थिएन, इनामको आशा थिएन, स्वर्गको प्रेम थिएन, अरूबाट प्रशंसाको चाहना थिएन, तर "चौडाई, लम्बाइ, गहिराई र उचाई - र प्रेमलाई जान्न" को लागि पूर्ण गैर-अहंकारी कदर [आगाप्पे-प्रेम] जसले जानलाई पार गर्छ " (एफिसी३:१८,१९) ।

उनले रोमी५:५मा उल्लिखित रमाईलो प्रक्रियाको वास्तविकता अनुभव गरिनः

अनि यस आशाले हामीलाई कहिल्यै निराशा बनाउँदैन। किनभने परमेश्वरले आफ्नो प्रेमको बर्षाले हाम्रा हृदयहरू पारिपूर्ण पारि दिनुभयो। पवित्र आत्माद्वारा उहाँले हामीलाई आफ्नो प्रेम दिनुभो। त्यो पवित्र आत्मा परमेश्वरबाट हामीलाई उपहार हो। रोमी५:५।

खाली हृदयको साथ शुरू गरेर, आगाप्पे प्रेमले यसलाई भर्दछ जस्तो तपाईंले मद्यको जगले भर्नुभयो !

अनि हृदय भर्ने बित्तिकै, यो सबै अरूको लागि सजिलै सँग र स्वाभाविक रूपमा बग्न थाल्छ जसरी येशूको मुटुबाट प्रवाहित हुन्छ। यो होइन कि तपाईंले येशू जस्तो व्यवहार गर्ने प्रयास गर्नुभयो; "हेर" हेर्नुहोस्, बुझ्नुहोस्, वास्तविकता जुन उहाँको हृदयमा थियो; महसुस गर्नुहोस् कि यसले तपाईंलाई बचाउनको निम्ति उहाँलाई कति मूल्य चुकाउनु भयो; त्यसो भए उही व्यवहार तपाईंको आफ्नै मुटुबाट बाहिर आउँछ। अखाडामा खेलहरू हेर्दा जस्तै हामीले यो नाटक मरियममा अचेत अवस्थामा देख्छौं। उनी एक पापी व्यक्तिले मुक्ति पाएको कुराको प्रदर्शन हुन्।

ख्रीष्टको प्रेम र मरियमको विश्वासको बीचको सम्बन्ध

जब येशूलाई अभिषेक गर्न उनले अनमोल सुगन्धित तेलको भाँडा टुक्राइन्, उनले विश्वलाई एउटा पाठ दिइरहेकी थिईन्। उनले बलिदानको समान भावना देखाईन् जुन येशूको जीवन र मृत्युको उदाहरणले देखाएको थियो। मरियमको कार्यले हाम्रो लागि विशेष अर्थ राख्छ जसको उदाहरणले उहाँलाई आफ्नो क्रूसमा डोऱ्यायो।

बेथानीमा उनको यो अभिनय इतिहासमा एक मात्र देखिन्छ जुन पश्चात्ताप गर्ने पापीले गरेको सबै भन्दा सुन्दर, हृदय स्पर्शी काम हो। यो येशू र शैतानको बिचमा भइरहेको महान मतभेदको नजिकको सम्बन्ध थियो किनभने यो येशूले हेर्ने ब्रह्माण्डको लागि शैतानको महान मतभेद गलत थियो भन्ने प्रमाणितको प्रमाण हो: *मानव जाति वास्तवमै येशूले गर्नु भएको त्यागको हृदय-प्रशंसा प्राप्त गर्न सक्षम छ।*

मरियमको आफ्नै धार्मिकता थिएन; तर उनको उद्धारकर्ताको धार्मिकता उनलाई दिईएको थियो, उनको चरित्रको अभिन्न अंग बन्नको लागि। उनले त्यसलाई स्वागत गरिन्। यो केवल कानुनी रूपमा दोष लगाउनको लागि थिएन; यो उनको प्राणमा बसेको थियो। धेरै अघि अव्यबले शैतानलाई गलत प्रमाणित गरिसकेको छ कि विना इनाम पनि कसैले परमेश्वरको सेवा गर्न सक्छ भनेर उसले प्रमाणित गर्‍यो, त्यसैले अहिले मरियमले भव्य प्रदर्शन गरीन्, तर उनको भूमिकालाई अनुभूति नगरी कन।

उनले शक्तिलाई प्रतिबद्धतामा दर्शाउँछिन्। उनी पछाडिका सबै पूलहरूलाई जलाउँछिन्। अब देखि उनी आफूलाई मुक्तिदाताको निमित्त समर्पण गरिरहेछिन्, सबै कुरा ख्रीष्टको बेदीमा राखिन्। पावलले

भन्नुभयो, "म बाँच्नको निमित्त ख्रीष्ट हुनुहुन्छ" (फिलिप्पी१:२१)। अब देखि उनीसँग "आज्ञाकारिता" को कुनै समस्या छैन। यो केवल बाहिरी कार्यहरू मात्र होइन; यो मुटु हो।

के उनले येशूलाई मद्दत गरीन ?

कल्पना गर्नुहोस्, उनको महान कामले मुक्तिदाताको हृदयलाई उहाँको सबैभन्दा अन्धकारमयलाई उज्यालोमा परिवर्तन गर्यो, जब ऊहाँ क्रूसमा झुण्डिनु भयो! स्वर्गको कुनै पनि स्वर्गदूतले उहाँलाई यस घटनाले जस्तो उहाको बलिदानको समयमा त्यस्तो सुखद र सान्त्वना दिन सकेन। उनको बलिदानरूपी आस्था उहामा केंद्रित थियो, उहाँमा उनको अन्ततः आनन्दको प्रतिज्ञा थियो। उहाँको आत्माको यातनाले उहाँको लागि अनमोल इनाम किन्नेछ - धेरै मानिसहरू धर्मी बनाउने काम "विश्वास जुन कामद्वारा गर्छ" (गलाती५३:११) ।

क्रूसमा ख्रीष्टको मृत्युले प्रायश्चितको कानुनी माग पूरा गर्यो। असल ईश्वरविद्हरूले यसमाथि अनन्तसम्म विवाद गर्न सक्छन्। तर मानव हृदयमा यस्तो पश्चातापको प्रेमको जगाउनु जीवन परिवर्तन गर्नु हो। यसले मुक्तिदाताको लागि आफ्नो खर्चको इनाम दिन्छ।

ख्रीष्ट र यस महिलालाई ऋण !

संसार मरियम प्रति केही ऋणी छ, जुन यस संसारले कहिल्यै पहिचान गरेन। उनले अत्यधिक खाँचोमा परेको बेला अत्यन्तै परीक्षामा परेको येशूलाई प्रोत्साहन दिइन्। निर्दयी बाह्र जनाले उहाँलाई मरियमले जस्तो

सान्त्वना दिएनन् जसलाई उनीहरूले उनको असाधारण भेटीको लागि तुच्छ ठान्थे।

मरियमलाई यो कुरा थाहा थिएन कि उनलाई यसो गर्न किन बनाइएको थियो भनेर। उनलाई अविस्मरणीय तर अचूक प्रेमको कारणले गर्दा उनीलाई सूचित गरिएको थियो। उनले यो मलम किन्नको लागि सबै खर्च गरिन्। वास्तवमा के भएको थियो कि उनले दफन को लागि "पहिले" ख्रीष्टको शरीरलाई अभिषेक गरिन्। र उहाँले यसलाई पूर्ण रूपमा असल मूल्यांकन गर्नुभयो !

उनी निन्दनीय चेलाहरूको अगाडि आफ्नो कार्यको प्रति रक्षा गर्न यति धेरै असमर्थ थिइन् कि येशू आफैले उनलाई यस भित्र पसेर उनलाई छुटाउनु पऱ्यो। उनको बचावको क्रममा, उहाँले क्रूसको अर्थलाई पाठमा रूपान्तरण गरे।

वास्तवमा, उहाँले जे भन्नुभयो, त्यसबाट यस्तो देखिन्छ कि मरियमको गहिरो गतिशील कार्यको सहानुभूतिपूर्ण प्रशंसा आवश्यक छ यदि हामी सुसमाचारलाई मात्र बुझ्दछौं भने । उहाँले उनको कार्यलाई सबै युगहरूमा आफ्ना अनुयायीहरूको उच्च सम्मानका लागि बोल्नुभयो: "जहाँ जहाँ पनि यो सुसमाचार सारा संसारमा प्रचार गरिन्छ, यस महिलाले गरेको काम पनि उनको सम्झनाको रूपमा चिनिनेछ।" रोमन सम्राटको लागि कुनै पनि संगमरमरको शिलालेख लेखेको भन्दा अनन्त र राम्रो! मरियमले देखाएको शिक्षालाई ध्यान दिनको लागि यहाँ पर्याप्त कारण छ ।

तर येशूले किन यति विघ्न उनको प्रशंसा गर्नुभयो ?

के उहाँ ऊनी देखिए जस्तो असन्तुलित देखिनु भएको थियो ? के उहाँ आफ्ना टिप्पणीहरूमा अझ थप संयमित र नरम हुन सक्नु हुन्थ्यो? ज्ञानी मानिस सामान्यतया त्यति उत्साहित हुँदैनन्।

यो "यो सुसमाचार" को खातिर हो कि उनको कर्मको सुगन्ध संसारमा प्रकाशित गर्नु पर्दछ, जसरी येशू भन्नुहुन्छ। यहाँ अचम्म कुञ्जी छ। मरियमले प्रवचन प्रचार गरिरहेकी थिइन्। येशूको असाधारण प्रेमले एक असाधारण प्रतिक्रियाको माग गर्‍यो, र यसैले येशूले उनको रक्षा गर्नुपर्छ। उहाँले आफ्नो क्रूसको रक्षा गर्नुपर्छ ! उहाँले पर्याप्त कारणहरू देख्नु भयो:

- उनको कार्यले सुसमाचारलाई उजागर गर्दछ, र यसमाप्रेम, बलिदान र महानताका सिद्धान्तहरूलाई तीव्र राहत दिन्छ।
- चेलाहरूको गल्तीले औँल्याउने विषयले, हाम्रो प्रेम प्रतिको प्रतिक्रियामा हाम्रो मानवीय हृदयको कठोरतालाई प्रकट गर्दछ।
- यदि हामी यस अवसरमा उपस्थित भएका थियौं भने यहूदा इस्करियोतको विरुद्धमा अडान लिन हामीलाई गाह्रो हुन्थ्यो। यहूदाले त्यस्तो व्यावहारिक सामान्य ज्ञान कुरा गर्छन्! सम्भवतः धेरै चर्च बोर्डहरू र सम्मेलन समितिहरूले "आमेन!" भन्थे होला। उनको ध्वनि वितीय निर्णयमा राम्रो थियो।

मेरीले यस्तो काम गरिन जुन सबैको उपस्थितिमा तर्क हीन र फोहोरी थियो। यदि "तीन सय दिनार" भनेको मलहमको मानले एक वर्षमा काम गर्ने मान्छेको ज्यालालाई प्रतिनिधित्व गर्छ भने ("एक दिनार" एक दिनको ज्याला हो, मती२०:२), फिलिपको सतर्क अनुमानका अनुसार "महिला र केटा केटी बाहेक" पाँच हजार पुरुषहरूको लागि खाना उपलब्ध गराइ पर्याप्त हुन सक्थ्यो। र यसले धेरै गरिब परिवारहरूलाई

मद्दत गर्न सक्थ्यो (हेर्नुहोस् यूहन्ना६:७ र मती१४:२१)। येशू किन यो गुनासोको पछी लाग्नु भएन?

यदि हामीलाई बेथानीको यो नाटकको परिणामको बारेमा थाहा छैन भने, तब हामीले यो मूर्खता अर्थहिन थियो भने र सोच्यौ ? हामीहरू मध्ये कसले चेलाहरूको आक्रोशमा सहानु भूति देखाउने थिएनौ होला र ? यो भावनात्मक तवरले विचलित भएकी महिला हप्काउन योग्यकी छ ! "किन यो सुगन्धित तेल तीन सय दिनारमा बेचेर गरीबहरूलाई दिइएन?"

तर येशू आफैले मरियमलाई जोगाउनुहुन्छ

हामी सोध्न सक्छौं, "हे प्रभु, के यो तपाईंको श्रद्धाको व्यवहारको निमित्त अझ थोरै र व्यावहारिक काम होइन कि तपाईंको टाउकोमा तेल खसाल्नको निमित्त केही थोपा प्रयोग गरी हाम्रो दान कोषमा शेष रकम राख्न सक्छौं? तपाईं किन यति धेरै उहाँको समर्थन गर्नुहुन्छ?"

हामी उहाँलाई धन्यवाद दिन सक्छौं कि मरियम जस्ता जोसिलो महिला आज हाम्रो चर्चमा थोरै अल्पसंख्यक मात्र हुन् । यो अलमल्ल खालको छ, येशूको पक्षमा यो स्पष्ट लापरवाह उदासीनता हो।

उहाँले उनलाई राम्रो कुरा भन्नु भयो होला, उनको स्नेहको कोमलता सराहना गर्दै बिस्तारै यस अभिव्यक्तिलाई बेवास्ता गर्दै। उहाँले दयालु पूर्वक उनलाई प्रोत्साहित गर्न सक्नु हुन्थ्यो र उही समयमा उहाँको बाहको धर्मी क्रोधलाई अभिव्यक्त गर्नुभयो। यसरी नै कुनै पनि चर्चका पादरीले आफ्नो चर्चको बोर्डलाई सँगै राख्नको लागि यस्तै गर्न सक्छन् !

येशूसँग त्यस्तो छैन! ती निर्दयी तीनी मार्था, भाइ लाजरसर सम्भवतः येशूले समेत उनको मूर्ख र अपमानजनक सोच्नु हुन्छ कि भन्ने डरले कसैको ध्यान नखोज्ने, भ्रम र अप्ठ्यारोमा परेर भाग्न खोज्छन्। तर उहाको शब्दले उनलाई समातेर यसो भन्यो। उहाँले चेलाहरूको गनगन भन्दा माथि आफ्नो आवाज उठाउनु भयो: “उनलाई एकलो छोडिदेऊ। तपाईं उसलाई किन समस्या गर्नुहुन्छ? उसले मेरो लागि राम्रो काम गरेकीछ ”(शब्द “राम्रो ”ग्रीकमा कालोस हो, जसको अर्थ हो, 'ठीकसँग,' 'ठीकसँग सहि' बन्ने हो) । गरिबहरू प्रति चेलाहरूको स्पष्ट आदरको अनुमोदन नगरी, उहाँले मरियमको मनसायको फरक अर्थ राख्नु भयो, र यो निकै सत्य परोपकार हुन जान्छ। उनको काम सुसमाचार प्रचार गर्नको लागि एक वाहन थियो। वास्तवमा उहाँले उनको कामलाई लाक्षणिक अर्थ प्रदान गरिरहनु भएको थियो, र उनी आफैले पनि यसलाई बेवास्ता गर्दै थिईनः

- अलाबस्टर भाडोमा, उहाँको खुट्टामा टुक्रिएको उहाँले आफ्नो शरीरलाई चोट पुर्याउनुभयो र हाम्रो लागि टुक्रिनु भयो ।
- भुइँमा खेर फाल्ने अमूल्य मलहममा उहाँले आफ्नो रगत "पापहरूको क्षमाको लागि धेरैका निमित्त बहाएको" देखे, तर पृथ्वीका अधिकांश मानिसहरूले त्यसलाई अस्वीकृत र घृणा गरे ।
- प्रेरणामय मरियमको कार्यलाई उत्प्रेरित गर्नु - उनको हृदय विदारक, उहाँको बलिदानको लागि पश्चात्ताप - येशूले हाम्रो लागि उहाँको प्रेमको वास्तविक प्रतिबिम्ब देख्नुभयो ।

- कडा परिश्रमबाट प्राप्त बचतको²⁶ जम्मा मूल्य भएको मलम किन्नको लागि उनको बलिदानमा, उहाँले हाम्रो आत्माको ईश्वरीय प्रेमको भूमिकामा आफूलाई खाली छोड्दै गरेको देखे ।
- उनको स्पष्ट उदारतामा, उनले स्वर्गको बलिदानको भव्यता सम्पूर्ण संसार बचाउनको लागि पर्याप्त मात्रामा खन्याइएको देखे, तर यसको मुठ्ठीभर बासिन्दाहरूले मात्र प्रशंसा गरे ।

येशुले आफ्नो अद्भुत क्रूसको रक्षा गर्न बाध्य हुनु भएको थियो जसको हृदयमा यसको अव्यर्थनीय मूल्यलाई मूल्या प्रशंसा गर्नुपर्ने थियो !

कष्टतापूर्वक, हामीले आफूलाई चिसो-मनको सिमोन र बाहमा देखौं

शुद्ध र अनन्त सम्मको प्रेमको प्रतिबिम्बलाई यहूदाले घृणा गरेको मात्र थियो; र चेलाहरूले केवल उनको स्वार्थी आलोचनाको संकेतहरू अनुसरण गर्न सक्दछन्। के हामी आफू लाई उनीहरू भन्दा अझ पवित्र छु जस्तो लाग्छ?

हामीले यो याद राख्नु पर्छ कि मरियमलाई पवित्र आत्माको रहस्यमय तत्परताहरूबाट सूचि गरिएको थियो। ऊ कुनै कारण बताउन रोकिन्छ। केवल टुक्रिएको र पछुताएको हृदयमा त्यो प्रेरणाले प्रवेश पाउन सक्दछ।

येशूका चेलाहरू त्यस्ता कुनै चिन्ताजनक चिन्तामा थिएनन्, तै पनि तिनीहरूले येशूको व्यक्तिगत मृत्युको बारेमा मरियम सम्भवतः सुन्न नसकेकोबारेमा सिकाएका थिए। उनीहरूसँग तयारीको समझ हुनु पर्दथ्यो।

²⁶यो उनको वेश्याको ज्यालाको रूपमा३००चाँदीका सिक्काको लागि अनुपयुक्त देखिन्छ! (व्यवस्था१२:१८हेर्नुहोस्)।

तर अब एक अज्ञात महिलाले पेन्तीकोसको पत्रुस भन्दा पनि अधिक प्रख्यात क्रूसमा उपदेश प्रचार गरे। आजसम्म यो चिन्ता गर्नेहरूको हृदय उत्साहित गर्दछ। अब हामी हेर्दछौं कि क्रूसको ऐतिहासिक विवरणहरूसँग परिचित हुनु कुनै हृदयको तुलनामा केही छैन जुन यसको मूल्यांकन गर्दछ। यदि मुक्ति र रगतले स्त्रीष्टको व्यक्तित्वको शिक्षालाई बुझ्न सक्दैन भने, मुक्तिदाताले सिजरिया फिलिप्पीमा²⁷ भनेझैं, मासु र रगतले क्रुशको शिक्षालाई बुझ्न सक्दैन।

अध्याय ५: कसरी मरियमको कामले हाम्रो लागि स्त्रीष्टको बलिदान चित्रण गर्छ

मरियमलाई उत्प्रेरित गर्ने मनसायलाई विचार गर्नुहोस्। यो इनामको आशा वा प्रशंसाको चाहाना थिएन, कि उनले यो गरिन्। उनले ध्यान नदिन चाहन्थिन्। कोठा भरिएको मात्र अचानक खुशबूले उनलाई धोका दियो। प्रेम एकलै काम गरेर विश्वास उनको मार्गदर्शक सिद्धान्त थियो, र त्यो फलस्वरूप पापीहरूको लागी येशूको प्रेमको एक प्रतिबिम्ब थियो।

उहाँलाई क्रूसमा पुर्याउने मनसाय के थियो? ईश्वरशास्त्रीहरूले कलवरीमा भएको अनौठो कार्यको लागि लेखा लिने प्रयास गर्ने आफ्नो भव्य विषयवस्तुहरू लेख्न सक्दछन्, लेख्ने क्रममा, उनीहरू थकित हुन्छन् कि आगाप्ये प्रेमले बाहेक अरु कुनै कारण दिन सकिंदैन भनेर।

मरियमले आफ्नै चरित्रको प्रति बिम्ब झल्काएको देख्न येशूलाई कति प्रोत्साहन दिइयो ! के एक "पापी?" अवस्थामा के तपाईं सोध्नु हुन्छ? हो, "एउटी महिला ... जो पापी थिइन" (लूका७:३७) र त्यसमा पनि दिक्क

²⁷मती १६:१७

लाग्ने क्षण, उहाँले आफूलाई प्रतिबिम्बित भएको देख्नु भयो। एक तस्वीरको एक सकारात्मक छाप एक नकरात्मक आउँदा, उहाँले उनको प्रेममा प्रिन्ट वा आफ्नो ढाँचा-प्रेमको समानता देखे। उहाँ चिच्याउनु हुन्छ: “निन्दाले मेरो मुटु तोड्यो,” (भजनसंग्रह६९:२०); पश्चाता पाउनको आफ्नै टुटेको हृदयको सेवाको माध्यमले अब उहाँको हृदय भंग छ। उनको एक समानता उहाँसँग छ।

स्वर्गीय स्वर्गदूतहरू, आफ्ना विजय गीत गाउनुहोस्! मुक्तिको योजना सफल हुनको लागि प्रमाणित भएको छ! एक महान यात्रा पारित भएको छ। जहाँ सम्म चिसो-हृदय भएका बाह्र जनाको सवाल छ, परमेश्वरले कलवरीमा लिनु भएको जोखिम अझै उचित देखिँदैन होला, तर यो बेथानीकी महिलाको लागि सफलता हो। यसको मतलब यो हो कि धेरैका लागि यो सफल हुनेछ! ख्रीष्टमा भएको परमेश्वरको बलिदानले उनको प्राणबाट यसको पूरक बलिदान खडा गरेको छ: "टुटेको आत्मा: टुटेको र टुक्रिएको हृदय।" कारण वस, परमेश्वर चेलाहरू भन्दा फरक हुनुहुन्छ; उहाँले यसलाई "तुच्छ तुल्याउनु हुँदैन" (भजनसंग्रह५१:१७)।

मरियमको कामको बलिदानलाई विचार गर्नुहोस्

यो हाम्रो लागि येशूको बलिदानको तुलनामा उज्यालो भएर चम्किन्छ। उनको प्रशंसा गर्दा, उहाँले भन्नु भयो, "उनले जे गर्न सकिन्छन्।" उहाँले पनि आफूले सकेजति सबै गरि सक्नु भएको छ।

यदि मरियमलाई अस्थायी रूपमा पुरस्कृत गरियो कि त्यसले मलहमको खरीदको लागि जुन खर्च गर्यो, त्यो कस्तो हुनसक्छ भनेर हामीलाई पनि थाहा छैन। तर जसले आफूलाई खाली गर्नु भयो, "आफूलाई नम्र तुल्याउनु भयो, र मृत्युको आज्ञाकारी हुनु भयो, क्रूसको मृत्यु समेत" (फिलिप्पी२:८), उहाँले

आफ्नो बलिदानको लागि प्रशस्त पुरस्कार पाउन सक्दछ ! हामीसँग उसको खुट्टामा टुक्रिन मलहमको अलाबेस्टर फ्लास्क छैन तर हामी कम्तीमा पनि ती धुने आँसुहरू पाउन सक्छौं? प्रभु, तपाईंले हामीमा भएका "सात भूतहरू" बाहिर निकाल्न सक्नु हुन्न कि हामी मरियमले जस्तै प्रेम गर्न सिक्न सक्छौं !

येशूको बलिदानलाई दाँज्दा मरियमको कामको भव्यता चम्किन्छ

चेलाहरूको तर्क थियो, किन यो बहुमूल्य चीजसंग यस्तो व्यवहार? यो भुइँमा खेर फाल्ने क्रममा छ ! नालामा तीन सय चाँदीका सिक्का खेरा गए ! हामी येशूलाई पनि माया गर्छौं, तर उहाँको टाउकोमा केही थोपा मात्र पर्याप्त भएको हुनुपर्छ, मरियम।

त्यसोभए हामीले तर्क गर्नु पर्ने थियो !

आजसम्म, मानव हृदय कलवरीको बलिदानको भव्यता बुझ्न असमर्थ छ, जबसम्म पवित्र आत्माले हामीलाई बुझाउन सक्नु हुन्न।

- थोरैले मात्र प्रतिक्रिया दिँदा ईश्वरीय जीवन किन “धेरैका निमित्त फिरौती” स्वरूप दिने ?
- तर एउटा सानो धारा जस्तो देखिन्छ भने किन आत्म-त्यागी प्रेमको ठूलो खोला खन्याउने ?
- उहाँको बलिदान पृथ्वीका अरबौं पापीहरूलाई मुक्त गर्नका लागि पर्याप्त थियो; अन्तिम प्राप्ति यति थोरै हुनेछ जब किन यस्तो धेरै मूल्य तिर्ने ?

- उहाँको ईश्वरीय फारम किन "येरुशलेम" मा शोक र आँसुले भरिनु पर्छ जुन उनीहरूलाई थाहा छैन र "उनीहरूको भ्रमणको दिन" को मतलब छैन ?
- प्रेम र यसको अभिव्यक्ति यति धेरै बेकार जस्तो अनन्त फोहोर खन्याउनु भन्दा प्रतिक्रिया गर्ने व्यक्तिको लागि मात्र सीमित किन नगर्ने ?²⁸

यस प्रकारले चेलाहरूले मरियमको भव्यताको बारेमा तर्क गरे; र धेरैले उनको बारेमा आज पनि यही प्रकारले मात्र सोच्दछन् ।

जवाफ दिने क्रममा हामीले केवल यो भन्न सक्छौं कि प्रेम कहिल्यै साँचो हुँदैन जबसम्म त्यो प्रेम विलक्षण हुँदैन । प्रेम कहिल्यै मित्यव्यापी हुँदैन, कहिले पनि हिसाब-किताब गर्दैन । मरियमको "धेरै बहुमूल्य" अलाबस्टर भांडों मल्टिमको बिक्रीमा खरीद गरिएको थिएन; उनले उत्कृष्टको लागि पूर्ण मूल्य तिरेकी छन जुन अर्थव्यवस्थाको कुनै चिन्ताजनक विचार बिना खरीद गर्न सकिन्छ ।

हामीले उनी दुकानदारलाई भ्रमण गरेको कल्पना गर्न सक्छौं। उनी एक गरीब किसानलाई देखेर सस्तो तयारीको सुझाव दिन्छन्। "तपाईंसँग केही राम्रो छैन?" उनले सोधिन्।

"हो, तर तपाईंलाई यो दुई सय दिनार लाग्नेछ।"

"तपाईंसँग यस भन्दा अझ राम्रो केहि छ?" उनले जिद्दी गरिन्।

²⁸यो तर्क आज थुप्रै इसाईहरू समक्ष राखिएको छ जुन कल्भनिष्ट पूर्ववर्तीवादको कडा पालन गर्दछन्। तिनीहरू बुझ्दछन् कि ख्रीष्टले केवल चुनिएकाहरूका लागि मर्नुभयो।

"मसँग एकदम उत्कृष्ट र सबभन्दा महँगो छ, तर यसको लागत तीन सय छ। तपाईं यो किन्न सक्नु हुन्न, मरीयम; यो केवल राज्यपाल वा सम्राटको लागि हो !”

"मलाई दिनुहोस्, उनी जवाफ दिन्छन्। उनको विश्वासको उद्देश्य प्रेमले काम गरी, उनीले केही कम गर्न सकिदैनन्।

के परमेश्वर, जो आफैँ प्रेम हुनुहुन्छ, के उहाँले अत्यधिक भन्दा कम गर्न सक्नु हुन्छ? उहाँले कहिले पनि यो सोच्नु भएन कि कसरी आफूलाई कमसेकम सम्भव लागतमा छुटकारा पाऊ भनेर। स्वर्ग, "हस्तिहाड महलहरू", असंख्य स्वर्गदूतहरूको भक्ति, अनन्त ब्रह्माण्डको सिंहासन, अनन्त जीवन, हो, पिताको अनमोल साथी - सबै ख्रीष्टले स्वतन्त्ररूपमा आफूलाई दिएर खर्च गर्नुभयो। जीवनको पानीको सागर धेरै नै खर्च भयो र विश्वास र प्रेमको आँसुले भरिएका केही कमजोर माटाका भाँडाहरू मात्र फर्किन्छन् ! ती "बोतलहरू" (भजनसंग्रह ५६:८) उहाँको लागि कति अमूल्य हुनुपर्छ !

हे इस्राएल ,परमप्रभुमाथि भरोसा गर। स्नेह पूर्ण करुणा परमप्रभुसँग मात्र पाउन सकिन्छ। परमप्रभुले घरिघरि हामीलाई बचाउनु हुन्छ। अनि परमप्रभुले इस्राएलवासीहरूका सारा पापहरूलाई क्षमा गरिदिनु हुन्छ। (भजनसंग्रह १३०:७) ।

सिमोन भन्ने कोरीको चिसो प्रतिक्रियाले हाम्रो ध्यान खिच्यो:

हाम्रो पाहुना मेरीको भक्ति कार्यको मौन साक्षी भएको छ । बाह्रजनासँग ऊहाँ आफ्नो उदारतासँग सम्बन्धित छैन जस्तो देखिनुहुन्छ। अँध्यारो

अन्दाज़ भन्दा पनि यो उनको आत्मा द्वारा ईमानदार छन्, ईमानदार र व्यावहारिक हुन सक्छ।

येशू अझ मुक्तिदाता हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा उसले विश्वास गरिसकेको छैन, यद्यपि उसले आशा गरिसकेको छ कि उसले आफू साँच्चै मसीह हुँ भनेर प्रमाणित गरेको हुनसक्छ। कुष्ठरोगबाट चमत्कारी उपचारको रोमाञ्च अनुभव गरिसके पछि, अब उसले यस सामाजिक अवसरमा गालीलीहरू र उनका गरीब अनुयायीहरूलाई आमन्त्रित गर्न स्वीकार गरेका छन ताकि उनी आफ्नो कृतज्ञता व्यक्त गर्न सकून्। त्यसो गर्दैमा, उसले येशूलाई सामाजिक बराबरको रूपमा मान्यता दिने सम्मान दिन इन्कार गर्दछ।

पश्चाताप गर्ने पापीले आफ्नो कपालले संसारका मुक्तिदाताको खुट्टाको पुछेको दृश्य देखेर शिमोनले आफैंमा अन्धकारमा यस्तो तर्क गरे, "यो मानिस यदि उहाँ भविष्यवक्ता हुनु भएको भए, उनी को हुन कस्तो किसिमको महिलाले उनी लाई छुँदछ भनेर जान्ने थिए। किन कि उनी पापी हुन्" (लूका७:३९) ।स्व-धर्मी हृदयले स्वर्गको प्रमाणहरू कति थोरै छुट्याउँछ !

यस दृष्टान्तमा उहाँले अबुझ शिमोनलाई ज्योति दिनुहुन्छ, क्रूसको पाठ येशूले प्रकट गर्नुभयो जसले हरेक इमान्दार हृदयलाई यसको सर्वेक्षण गर्न रोकिन्छ भनेर प्रकाश पार्दछ: तिमीले अनुपातमा प्रेम गर्नुहुन्छ जस्तो लाग्छ तिमीलाई क्षमा भयो ।

तपाईं केवल एक सानो पापी हो? ठीक छ, तपाईं सानो प्रेम गर्न को लागी बर्बाद हुनुहुन्छ । शिमोनले मरियमलाई पापमा डोर्याउने उपकरण

बनाइरहेका थिए भन्ने कुरा स्पष्ट छ। शिमोनको शीतल हृदयको प्रेमिहीनताको मरियमको न्यानो भक्तिसँग भिन्नता राख्दै, येशूले कौशलतासाथ उसको कालो मनमा अचम्मको वास्तविकता प्रकट गर्नुभयो: यदि कसैले माफी माग्छ भने सबैभन्दा बढी माया गर्ने हो भने मेरीको पश्चातापको प्रेम उनको हुनुपर्दछ।

क्रुसबाट अहिले सम्म पनि चम्किरहेको ज्योतिले शिमोनको मुटुलाई उज्यालो पार्यो र उसलाई आफू लगभग हताश पापी भएको कुरा प्रकट भयो। येशूको असीम दयाले उसलाई मरियमको भन्दा ठूलो विनाशबाट बचायो। शिमोनले साइमनले Wesley को भजन, "येशू, मेरो आत्माको प्रेमी" पनि गाउन सक्थ्ये।

गलतफहमीबाट सावधान हुनुहोस्

येशूको दृष्टान्तको अर्थ यो होइन कि विभिन्न पापीहरूले विभिन्न तहको पापहरूको महसुस गर्नु पर्दछ भन्ने कुरा देखाउँदैन। सिमोन र मरियम दुबै ईश्वरीय लेनदारको ऋणमा असीमित र सदासर्वदा थिए। मरियमको प्रेम, तथापि, साधारण तथ्यको कारणले गर्दा हो कि उनीलाई थाहा थियो कि उनी एक पापी हुन् धेरै माफी पाएकी थिइन्। शिमोनलाई थोरै मात्र माफी दिइएको थियो किन कि उसले महसुस गर्यो कि उसले पाप गर्यो तर थोरै।

के ईश्वरको अनन्त राज्यमा कसैलाई अरु भन्दा श्रेष्ठ महसुस हुन सक्छ? “म कहिले पनि साधारण मानिसजस्तो भएन! म राम्रो परिवारबाट आएको हुँ र दूयाकको दायाँ पट्टि हुर्केको छु! मेरा साथीहरू सामान्य रूप-आउटहरू थिएनन्, छाडाहरू जीवित थिए, वा ड्रग्स प्रयोग गर्दै थिए। म

आफैंमा राम्रो थिएँ, र मलाई चाहिएको थोरै बल मलाई चाहिन्छ राज्यको शीर्षमा ल्याउनलाई !”

के यी शब्दहरू शहर ढोका बाहिरका कोही भित्रबाट आउने भन्दा बाहिरका रुन्चेहरूबाट आउन उचित लाग्दैन?

यदि पावलले आफूलाई "पापीहरूका प्रधान" भन्नु पथर्यो भने के हामी कम गर्न सक्दछौं र? इतिहासको महान सातवटा चर्चहरू मध्ये अन्तिम लाओडिसियाको विनाशकारी हृदयमा क्रुसले कस्तो बत्ती बसाउन सक्छ! मनतातो, आत्म-धर्मी सन्तहरू कर उठाउनेहरू र वेश्याहरू पछि लाग्ने छन्, जो मरियमले झैं खुशीसाथ पश्चाताप गर्ने छन जब तिनीहरूले दयाको अन्तिम सन्देश सुने। “अहिले जो धेरै अघीछन पछि पछिल्ला हुनेछन्। र अन्तिम अघी हुनेछन्" (मती१९:३०) ।

अध्याय ६: मरियमको विश्वासले गरेको "काम"

यदि हामीले बुझेका छौं कि हाम्रो सांसारिक हृदयहरू अपरिवर्तित छन्, यदि कृतज्ञताको आँसु हाम्रो आँखामा कहिल्यै राम्रो सँग देखा पर्दैन भने के हामीले बाहिर जानु पर्दछ र आफूलाई शैतानलाई दिनु पर्दछ र मरियमको डुबाइ दोहो-न्याउछौं ताकि हामी कसरी "धेरै प्रेम" गर्न सिक्छौं? होईन, किनकि उनले जस्तो गरी हामीले पहिले कहिल्यै आफ्नो मार्ग फेला पार्न सकेनौं। तर "अधिक प्रेम" कसरी गर्ने सिक्ने एउटा उत्तम तरिका छ।

(क) बुझ्नुहोस्, (ख) हेर्नुहोस्, (ग) हेर्नुहोस्, (घ) बुझ्नुहोस्, तपाईंको वास्तविक अपराध कसरी तपाईंले कल्पना गरेको भन्दा महान् छ। हेर्नुहोस् – तपाईं सिमोनको साथ कसरी साथ दिनु हुन्छ "पाँच सय चाँदीका सिक्का",

केवल पचास होइन। सोच्नुहोस् यदि येशूले तपाईंलाई पहिल्यै तपाईंको वास्तविक क्षमताबाट “मुक्ति” गर्नु भएको छैन भने।

मलाई नाजिज्ममा वृत्तचित्र हेर्दै आएको याद आयो। यदि म हिटलरको अधीनमा हुर्किएको जर्मन केटो हुँदो हुँदो हो, यस्तो घोर अपराधीहरूले घेरिएको, देश भक्तिको आधारमा वफादार हुने किन हुने आदेशहरू पालन गर्न सिकाएको भए म के हुने थिएँ ? जब म जन्मिएको थिएँ, मसँग कुनै अन्तर्निहित प्रतिरक्षा थिएन जसले मलाई अधिक धार्मिक बनाउँदछ !

नयाँ अंग्रेजी बाइबलले हाम्रो परिचित पाठलाई ठीकसँग प्रस्तुत गर्दछ जसले हामीलाई थोरै राहत र आत्म-सन्तुष्ट महसुस गराउन सक्छ। रोमी३:२३ ले प्रायः हामीलाई भन्दछ कि हामीले पाप गर्यौं, केहीले: "सबैले पाप गरेका छन ..." तर साँचो अनुवादले भनेको छ: "सबैले पाप गरेका छन्।" हामी जस्तो कोही पनि मानिस अरु कोही भन्दा धर्मी छैन।

हामी सबैले एक समान पापी, पतित प्रकृतिमा हाम्रा जीनहरू र गुण सूत्रहरूमार्फत अधिकार पाएका छौं। हामी परमेश्वरबाट अलग भएर जन्मेका थियौं र यसरी धार्मिकताबाट टाढा भयौं। हामी आफैँ जन्मेका छौं; हामीले सबैले मुक्तिदाताको बारेमा जान्नु परेको छ। हामीले सुसमाचार सुन्नु पर्‍यो - यो हाम्रो जीनमा मानक उपकरणको रूपमा आउँदैन। यदि हामीले यसलाई कहिले पनि सुनेनाँ, हामी कहाँ पुग्न सक्छौं भन्नेबारे केही बताइएको छैन।

जुनसुकै "भलाइ" हामीले कल्पना गर्न सक्दछौं त्यो ख्रीष्टको धार्मिकताको दोष र प्रेरणादायक उपहार हो। यदि उहाँले हामीलाई त्याग्नु पर्‍यो भने

हामी असहाय हुनेछौं जसको अर्थ हामी पापी स्वभावले हामीलाई खराब काम गर्न उक्साउने दुष्टताबाट आफूलाई बचाउन असक्षम हुनेछौं।

तसर्थ, अरु कसैको पापहरू हाम्रा पापहरू ख्रीष्टको अनुग्रहबाट अलगहुने थियो। तिनीहरू हाम्रा पापहरू हुन् ... तर उहाँको लागि ! ख्रीष्टको धार्मिकताको सन्देशले यो स्पष्ट पार्छ कि यो उहाँको १००% हो, हाम्रो एक% द्वारा पनि होइन। तर हाम्रो सांसारिक हृदयहरू यस नम्र साकारमा रिसाउँ छन्। ख्रीष्टको दिनका यहूदीहरूले यसको विरोध गरे; हामी आज जस्तै प्रवण छौं। इमान्दारीताका साथ हामी सिमोन कोरीसँग बसिरहेका छौं।

हामी पूर्ण पाँच सय चाँदीका सिक्काको ऋणी छौं

येशूले सिमोनलाई व्यक्त गर्नु भएको यो “सूत्र” (“धेरैमाफ - धेरैमाया, थोरैक्षमा - थोरैमाया”) यदि बुझियो भने सत्यले स्वर्गको जीवनको साथ एउटा मनतातो चर्चलाई एक ध्रुवमा परिवर्तन गर्दछ।

सिमोनलाई यो कुरा बुझ्न त्यतिनै गाह्रो भयो भन्ने कुरा येशूले बुझ्नु भयो जुन अब लाओडिसियामा हामीलाई बुझ्न गाह्रो भयो। यसैले उसलाई थाहा थियो कि उहाले विनाशकारी तर्कको साथ सिमोन माथि कडा रूपमा प्रस्तुत हुनुभयो, ताकि उनले आफ्नो वास्तविक अवस्था देख्न सकून्। राम्रो शब्दको चाहनाको लागि "सूत्र" ("धेरैमाफ-धेरैमाया") लाई "सामुहिक अपराध" र "सामुहिक पश्चाताप" भनेर वर्णन गरिएको छ। सामुहिक दोष पापहरूको लागि हो जुन हामीले व्यक्तिगत तवरले गरेका थिएनौं, तर हामी जान्दछौं यदि हामीले पर्याप्त बलको प्रलोभनको सामना

गरेका थियो र यदि हामीले मुक्तिदाताको हातले समात्नु हुँदैनथ्यो भने हामी प्रतिबद्ध हुन्छौं।

कसै-कसैले बुद्धिमान्नीसाथ यसो भनेका थिए: “स्वर्गको पुस्तकहरूमा पापहरू रेकोर्ड हुन्छन जुन अवसरहरू भएको भए हुने थियो।²⁹” तपाईं दुःखमा रोइदिन सक्नु हुन्छ, “मेरो अपराधको अन्त छैन! त्यसो भए मेरो लागि कुनै आशा छैन!” तर मरियमको लागि त्यहाँ आशा थियो। त्यहाँ शिमोनको लागि आशा थियो। र हामीलाई याद राख्नुहोस्: यदि हाम्रो साँचो सामुहिक दोषको आयामहरू सम्पूर्ण संसार जतिकै विस्तृत छ कि जसले परमेश्वरको पुत्रलाई क्रूसमा टाँग्यो भने, त्यहाँ ख्रीष्टको असीम धार्मिकता पनि छ जुन उहाँले हामीलाई दिन चाहानु हुन्छ। उहाँलाई क्रूसमा टाँग्नेलाई उहाँले क्षमा गर्नु भयो – हामी जो हौं, त्यो यो हौं। हामीलाई क्षमा गारिएकोछ !

त्यहाँ कुनै बाइबलीय संकेत छैन कि शिमोनको प्राणको लागि येशूको आत्म-त्यागी श्रम व्यर्थ थियो; फरिसीको हृदय छोएको थियो । निस्सन्देह, उहाँ येशूको अनुयायी बने । त्यस दिन ख्रीष्टको बिहानको प्रार्थनाको उत्तर दिइयो!

र येशूको मृत्यु हुनुभन्दा अघि शिमोन परिवर्तन भएको उनले लाओडिसियाको भविष्यवाणी परिवर्तन भएको देखे! विश्वासद्वारा पर्खनुहोस्; उनको लागि आशा छ । चर्च निको हुन सक्छ ।

²⁹Ellen G. White, *Signs of the Times*, July 31, 1901.

अध्याय ७: मेरी मग्दलिनी र ती अनौठा "१४४,०००"

मरियम इतिहासमा विस्थापित देखिन्छ। येशूले उनको सबैभन्दा उत्साहजनक समर्थनको साथ उनको प्रशंसा गर्नुभयो ("उनले जे गर्न सकिछन्, उनले गरेकी छन", जसको अर्थ, उनले आफूले सकदो गरेकीछिन)। अब यो अनौठो व्यक्तिहरू आउँछन जसले इतिहासको उच्च प्रशंसा पाउँदछन्, जब यो भनिएको छ कि उनीहरू "थुमा जताजता जानुहुन्छ उहाँलाई पछ्याउछन ... उनीहरूको मुखमा कुनै छल भेटिएन किनकि तिनीहरू कुनै गल्ती गर्दैनन्" (प्रकाश१४:४,५) । धेरै उच्च résumés! इतिहासमा नक्कल छैन।

बाह्र चेलामा भेटिने भन्दा मरियमले यस अनौठो समूहसँग घनिष्ठ सम्बन्ध गाँस्छिन्। र यो रहस्यमय समूहको उपस्थितिमा हामी लामो समयदेखि प्रतीक्षा गरिएको "परमेश्वर र थुमाकालागि प्रथम फलहरू" देखाउँदछौं जबसम्म यो अन्त छैन।

यदि येशूले मरियमको यति उच्च सराहना गर्नुभयो भने, त्यस्तो अन्तिम दिनको समूह नआएसम्म उनको इतिहासमा प्रवेश ढिलाइ भएको हुनुपर्छ जस्तो देखिन्छ । बाह्रमा भन्दा उनी बढी संगतीको योग्य छिन् । तर येशू मर्नु भन्दा पहिले ऊनी आऊनु त्यहाँ एउटा कारण छ ।

यसरी अन्तिमको समूहको बारेमा वर्णन गरिएको छ:

यो घटना पछि मैले चारवटा स्वर्गदूतहरूलाई पृथ्वीका चारकुनामा उभिएको देखें। ती स्वर्गदूतहरूले वायुलाई भूमिमा वा समुद्रमा वा कुनै बृक्षमा वहन देखि रोक्नुको लागि पृथ्वीका चारैवायुलाई

समातिरहेका थिए। त्यसपछि मैले अर्को स्वर्गदूतलाई पूर्वबाट आइरहेको देखें। त्यो स्वर्गदूतकोसाथमा सजीव परमेश्वरको मोहर थियो। त्यो स्वर्गदूतले ठूलो स्वरमा ती चार स्वर्गदूतहरूलाई बोलाए। ती चार स्वर्गदूतहरू ती थिए जसलाई परमेश्वरले पृथ्वी अनि समुद्रलाई चोट पुर्याउने शक्ति दिनु भएको थियो। त्यो स्वर्गदूतले ती चार स्वर्गदूतहरूलाई भने, “भूमि वा समुद्र वा बृक्षहरूलाई, हाम्रा परमेश्वरको सेवा गर्ने मानिसहरूको निधारमा हामीले चिन्ह नलगाउन्जेल चोटन पुर्याऊ।” तब मैले मोहोर लगाइएकाहरूको संख्या, त्यो सुनें। त्याहाँ एक लाख चवालीस हजार थिए। तिनी हरुइसाएलका मानिसहरूको हरेक कुल समूहबाट थिए । (प्रकाश७:१-४) ।

केहि पहिचानका चरित्रहरू स्पष्टरूपमा तल व्यक्त गरिएको छ:

- उनीहरूसँग "पिताको नाम तिनीहरूका निधारमाले खिएको छ" (१४:१)। तिनीहरू उही व्यक्तिहरू हुन जसले "जीवित परमेश्वरको छाप ... तिनीहरूका निधारमा" लिएका छन् (७:१-४) ।
- मानव इतिहासको अन्तमा उनीहरूले महत्त्वपूर्ण स्थान ओगटेका छन किनकि उनीहरूको छाप लगाइनुमा चारवटा स्वर्गदूतहरू थिए जुन मानव घृणाको अन्तिम प्रकोपलाई समेट्छ – जुन युद्ध पहिले कहिल्यै जानिएको थिएन। यो विन्दु जस्तो देखिन्छ जब "१,४४,०००" समूहको रूपमा विश्वको मंचमा आउँद छन।
- उनीहरू "परमेश्वरको सिंहासनको अगाडि कुनै गल्ती नगरी" हुनु संगत स्वर र कोरल संगीतको सबै भन्दा गौरवशाली प्रकोपको प्रेरणा दिन्छ। “मैले वीणा बजाउने वीणाको आवाज सुनें: ती सिंहासन र चारवटा जीवित प्राणीहरू र एल्डरहरू सामु यो एउटा

नयाँ गीत हो जस्तो गरी गाउँदछन्। तर कसैले पनि त्यो गीत सिक्न सकेन, केवल एक सय चवालीस हजारले बाहेक। जो पृथ्वीबाट उद्धार गरिएको थियो "(१४:२,३)। उनीहरूले विजयको उत्सव मनाउँदछन् कि स्वर्गले विश्वको मञ्चमा एक पटक उनीहरूलाई पखिरेहेको छ।

- ती व्यक्तिहरू तिनीहरू हुन सक्छन जसलाई येशूले "लाओडिसियाको मण्डलीका दूत" लाई भनी सम्बोधन गर्नु भएको थियो, विशेष किनभने त्यस बेला जब विजय प्राप्त गर्नुलाई "सिद्धतावाद" भनेर ठट्टा गरिएको छ भने उनीहरूले चुपचाप र साहसकासाथ "विजय" पाएका छन् [ख्रीष्ट जस्तै झैं] " (३:२१)। यो एउटा भिन्नता हो जुन सात गिर्जाघरहरू मध्ये अन्तिमका लागि आरक्षित छ। मरियमले संसारलाई एक व्यक्तिको झलक दिईन् जसको विश्वासले उनको विश्वास र येशूका विश्वासलाई झल्काउँद छ। अब भीडले पनि त्यस्तै प्रदर्शन गर्दछन।
- मरियमले सात भूतहरूको अधि ग्रहणको एक भयानक अनुभवबाट बाहिर आईन्, र त्यसैले उनको छुटकाराको आनन्दमा गुण एकदम विरलै हुनु पर्दछ। यी "१४४,०००" सँग एक अनुभव छ जुन विश्व इतिहासमा पनि दुर्लभ छ। "यिनीहरू नै हुन जो महा संकष्टबाट बाहिर आएर आफ्नो लुगाधोएका छन् थुम्काको रगतमा उनीहरूलाई सेता बनाएका छन्" (७:१४)। तिनीहरूको "संकट" रगत सतावटमा शारीरिक कष्ट हुनसक्छ, जस्तो कि हामीले सामान्यरूपमा सोचेका छौं; तर त्यो "ठूलो संकट" पनि दुष्टात्माको साथ एक अत्यन्तै कडा लडाई हुन सक्छ।
- तिनीहरूलाई जीवनको संघर्ष थाहा छ जुन आत्माको गहिराइमा जान्छ। याकूबको प्रसिद्ध "कुशतीको रात" शारीरिक यातना मात्र

थिएन; यसको मानसिक पीडा र आध्यात्मिक आयामले १,४४,००० को अन्तिम संघर्षलाई पूर्वचित्रण गर्दछ। यदि अरू कोहिले तिनीहरूको विशेष गीत गाउन सक्दैनन् भन्ने, यसको मतलब इतिहासमा कुनै पनि अघिल्लो समूहले यी आध्यात्मिक लडाईंहरूको कडापन कहिल्यै थाहा पाएको छैन।

- मरियमको विश्वासको कुरा येशूले त्यति बेलाको इतिहासमा अनौंठो बताउनु भएको थियो। “विश्वासका पिता” अब्राहामले समेत येशूबाट यस्तो प्रशंसा पाएनन्। इतिहासको अन्त्यमा यी "१,४४,०००" अनौंठा छन जसले त्यो नयाँ "गद्दी सिंहासनको अगाडि" गाइरहेका छन, जुन अरू कुनै समूहलाई गाउन अनुमति छैन। कसैलाई पनि उनीहरूको अनुपम अनुभव जस्तो थिएन।
- स्पष्टरूपमा कोही ले योग्य हुनको लागि "सात शैतानहरू" सँगको युद्धबाट बाहिर आउनु पर्दछ! आज हामी बाँचिरहेको यस पुस्ताको बाहेक इतिहासमा कुन पुस्ताले शैतानको सबैभन्दा उपयुक्त प्रलोभनको सामना गरेको छ? विश्व आतंकवादको युगमा मात्र त्यस्तो विजयी विश्वासले खास प्रलोभनको सामना गर्न सक्थ्यो जसले यसलाई विशेष प्रदर्शनमा राख्दछ।
- किनकि "१४४,०००" ले "थुमाका लागि प्रथम फलहरू" प्रदर्शन गर्दछन, त्यहाँ लगभग अचम्मको कुरा देखिन्छ कि अन्तसम्म येशू पर्खनु पर्दैनथ्यो तर उहाँले आफ्नो महान बलिदानको “प्रथम फलहरू” देख्नु भन्दा अघिनै पर्खनु पर्दथ्यो।
- हिब्रू ११ मा र विगत दुई सहस्राब्दीका सुधारकहरू र शहीदहरूको कथामा वर्णन गरिएको “विश्वासद्वारा” ती सबै गौरवशालीका र नामाहरू बारे के भन्न सकिन्छ? के उनीहरूका उपलब्धिहरू यस सम्मानका लागि पर्याप्त छैनन्? के यो विशाल समूह एक पट्टि

हुनेछन, तिनीहरूको मुख छोप्नु होस श्रद्धापूर्वक सुन्नुहोस् जबकि "१४४,०००" को यो विशेष गाउनेले आफैले तिनीहरूको टुक्रा गाए? स्पष्टरूपमा यसको जवाफ हो भने हुन्छ। त्यहाँ एक कारण छ।

जो कोही पनि यो अनौंठो समूहमा हुन सक्छन र तिनीहरूको संख्या शाब्दिक वा प्रतीकात्मक हो, हामी भन्न कोसिस गर्ने आँट गर्दैनौं। हामीलाई कुन कुरा पक्का छ भनेर थाहा छ कि रंगभूमिमा तिनीहरूको उपस्थिति भनेको लामो समयदेखि चल्दै आएको "ख्रीष्ट र शैतानको बीचमा ठूलो विवाद" को समापनको संकेत हो।

स्वर्गले आफ्नो क्रूसमा उहाँको मृत्यु हुनुभन्दा घडी देखिनै हेर्ने कुरालाई उनीहरूले सम्भव तुल्याए, कुनै दिन उहाँको बलिदानले त्यस्तो फल फलाउने छ भनेर येशूले पूर्वचित्रण गर्नुभयो। आफ्नो टाउको झुकेर मर्नु अघि उहाँलाई थाहा हुनुपर्दछ (भजनसंग्रह २२ अनुसार) "विनम्रले खानेछ र तृप्त हुनेछ; तिनीहरूले उहाँलाई खोज्न कि प्रभु प्रशंसा गर्नेछन: आफ्नो हृदय सधैं भरि बाँच्नु पर्छ। संसारको अन्त्यमा सबैले सम्झना गरेर प्रभुको तर्फ फर्कने छन; अन्य जातिहरूका सबै मानिसहरूले उहाँको अघि उपासना गर्नेछन। किनकी राज्य प्रभुको हो; ऊ एक राष्ट्रको शासक हो। यो एक पुस्ताको लागि प्रभुमा लेखिनेछ" (भजन २२:२६-३१)। त्यो "सन्तान" भनेको विश्वास र प्रदर्शन हो जसले ख्रीष्ट र शैतानको बिचमा भइरहेको महान मतभेदको अन्त्य हुनु अघि ब्रह्माण्डलाई उज्यालो बनाउँदछ। स्वर्गदूतहरू यो हेर्न उत्सुक थिए।

ख्रिष्टले विशाल ब्रह्माण्डको विजय हासिल गर्नु भएको थियो, तर अब उहाँ मर्नु अघि, विश्वासको अन्त्यको परिणामलाई हेर्नु भन्दा अघिलाई

उहाँले हेर्नुपर्दछ। यो होइन कि उहाँ आफैले ठूलो इनाम पाउनु चाहानु हुन्छ; उहाँ आफ्नो प्राण पोखाउँदै हुनुहुन्थ्यो - मृत्यु, दोस्रो मृत्यु। कोहीले टाइटानिकमा चढेर लाइफबोटमा आफ्नो ठाउँ दिने छनौट गरे झैं उहाँ रमाउनु भयो किनभने हाम्रो हृदय “सदाको लागि बाँच्नेछ।”

त्यो "पुस्ता" जो "उहाँको सेवा" मा उहाँ पर्खिरहनु भएकोछ। उहाँको स्वर्गीय पवित्रस्थानको अतिपवित्र स्थानमा उहाँको सेवकाईनै अन्तिम परीक्षणको लागि तिनीहरूलाई उत्साहित गर्छ। "निर्वाचितहरू" दुःखी प्रलोभनको दुश्मनको ब्यारेजको अन्तिम हिमस्खलनद्वारा बहनु हुँदैन।

यी १,४४,००० को यस अन्तिम महान घटनामा विशेष भूमिका छ

प्रत्येक व्यक्तिले "[रखीष्ट] पराजित भए झैं" पनि जित्न आफ्नो अनौठो व्यक्तिगत जीत देखाउनेछ। प्रत्येकको आ-आफ्नै अनौठो संघर्ष हुन्छ। स्पष्टतः शैतानको १,४४,००० वटा विभिन्न प्रकारका प्रलोभनहरू हुनेछन् जुन मानव अनुभवको प्रत्येक वर्गलाई अपील गर्न डिजाइन गरिएको छ। त्यहाँ मदिरा, दुर्व्यसनी, अश्लील कामहरू, यौनदुर्व्यवहार, आत्मघाती चट्टानको मुखमा पुगेको महसुस गरेका व्यक्तिहरू, मनतातो चर्चका अनुयायीहरू छन् - ती सबै व्यक्तिहरू हुन जसले आत्माको शत्रुसँग प्रत्यक्ष हातले हात दुलहाउने काम गरिरहेका छन्। उनीहरूको मानवता "ईश्वरको स्वरूपमा" सृष्टि गरिएको जस्तो गरी शत्रुले यसलाई नाश गर्ने प्रयासको प्रतिरोध गरेकोछ। उनीहरूले मरीयम मग्दालिनीको आत्मिक निराशाको घाउमा गम्भीर सम्बन्ध महसुस गरे।

ती सबैलाई प्रलोभनको एक साधारण अंश थाहा हुनेछ, हो; तर पूर्वी , अफ्रिका, पूर्वीयूरोप, मलेसियाका हरेक व्यापक भिन्न संस्कृतिबाट,

“तिनीहरू पूर्व र पश्चिमबाट आएका छन्” तिनीहरू प्रत्येकको आफ्नै लागि एउटा विशिष्ट युद्ध हो, प्रत्येकले अनौठो तरिकाले कहिल्यै नक्कलको रूपमा नभई ख्रीष्टको महिमा गर्दछन्।

हलिउडको संस्कृतिको गहिराईबाट आएता पनि केहिले अनुग्रह प्राप्त गर्नुपर्छ! उनीहरूले पनि ख्रीष्टको अनुपम तरिकाले महिमा गर्न सक्दछन्। प्रकाशले ग्यारेन्टी दिन्छ कि भ्याटीकनको रोमन कुरियाबाट पनि कोही उनीहरूको कोठाबाट बाहिर निस्कने छन् चौथो ठूलो स्वर्गदूतले आफ्नो घोषणा गरेपछि साहस पूर्वक सुसमाचारको सत्यतालाई अँगाल्ने छन् (प्रकाश१८:१-४ र १५:२,३ लाई हेर्नुहोस) ।

मरियम, तपाईंका भाइहरू र बहिनीहरू आउँदैछन् !

उनीहरूको सात जना प्रेतहरूसँग लडाइँ भएको थियो, जसरी तपाईंले पनि ती प्रेतहरूसँग लडाइँ लड्नु भयो, र उनीहरूले विश्वासको आधारमा सबैलाई जितेका छन् जसरी तपाईंले जित्नु भयो – थुमाको साथ एक विशेष संगती बाँडफाँड गर्नुभयो जसले आफ्नो क्रूसमा उहाँको लडाइँ जित्नुभयो। सबैले ख्रीष्टको असीम अगाप्पे प्रेमको “चौडाई, लम्बाई, गहिराई र उचाइ” लाई बुझेका छन्। तिनीहरू अन्तमा "ख्रीष्टको पूर्णताका नापसम्म पुग्छन्", विश्वासीहरूको एउटा संगठित निकायले “थुमाको विवाहकोलागि” आफूलाई तयार पार्ने दुलही हुन तयार भइसकेको थियो। दुलहीको पोशाक "सन्तहरूको धार्मिकता" हो, ख्रीष्टको धार्मिकताले ³⁰ उनीहरूलाई दिइयो ताकि अब यो उनीहरूको विश्वासको ³¹ आधारमा भएकोछ (प्रकाश१९:७,८) । यो सियोनमा छ कि

³⁰Dikaosune, Greek.

³¹Dikaiomata, Greek.

तिनीहरू आउँछन्। यशैयाले यो समुहको वर्णन गर्दैछ कि अन्तिम सार्वभौमिक ईभान्जेलिस्टिक प्रचारकिय अभियानको दौडानः

आफ्नो वरिपरि हेर! देख्यौ मानिसहरू भेला भएर तिमीहरू तिरै आइरहेछ। ती टाढाबाट आइरहेका तिमीहरूकै छोराहरू हुन्। अनि तिमीहरूका छोरीहरू पनि नीहरूसँगै आइरहेछन्। यो भविष्यमा पूरा हुनेछ। अनि त्यस समय, तिमीहरूले आफ्ना मानिसहरूलाई देख्नेछौ। अनि तिमीहरूका अनुहार खुशीले चम्किने छन्। पहिला, तिमीहरू डराउनेछौ, तर पछि, तिमीहरू खुशीले उत्तेजित हुनेछौ। समुद्रहरू तरेर आएका सारा सम्पत्तिहरू तिमीहरू समक्ष राखिनेछन जाति-जातिका सम्पत्तिहरू तिमीहरू कहाँनै आउनेछन्। मिद्यान र एपाबाट आएका ऊँटहरूले तिमीहरूका धर्ती पार गर्नेछन्। शेबाबाट आएका ऊँटहरूका लस्करले सुन र सुगन्धित वस्तुलिएर आउनेछन्। मानिसहरूले परमप्रभुको स्तुतिगान गाउनेछन्। केदारबाट आएका सारा भैंडा मानिसहरूले जम्मा गर्नेछन अनि तिमीहरू कहाँ ल्याइदिने छन् बायोतका भेडाँहरूले तिम्रो सेवा गर्नेछन्। तिमीहरूले ती पशुहरू मेरो बेदीमा अर्पण गर्नेछौ। अनि म ती सबै ग्रहण गर्नेछु। म मेरो महिमाको मन्दिर पहिलेको भन्दा अझ सुन्दर बनाउनेछु। मानिसहरूलाई हेर! बादलहरू आकाशमा छिटो उडे जस्तै तिनीहरू तिमीहरू कहाँ आतुरिन्दै आइरहेछन् मानौ तिनीहरू ढुकुरहरू आफ्ना गुँडहरूमा जान उडिरहे जस्तै तिनीहरू आउँदैछन्। टाढामा भएका देशहरूले मलाई पखिरहेछ। समान बोक्ने जहाजहरू समुद्रमा जान तयार छन्। ती जहाजहरू टाढामा भएका तिमीहरू कानानीहरू ल्याउनलाई तयार छन्। तिनीहरूले परमप्रभु तिम्रा परमेश्वर लाई जो इस्राएलका

परम पवित्र हुनुहुन्छ श्रद्धा प्रकट गर्न सुन र चाँदी बोकेर ल्याउनेछन्। परमप्रभुले तिमीहरूका लागि अचम्मका कामहरू गर्नुहुनेछ। अन्य देशका छोरा-छोरीहरूले तिम्मा पर्खालहरू फेरि निर्माण गरिदिनेछन्। तिनीहरूका राजाहरूले तिमीहरूका सेवा गर्नेछन्। जब म क्रोधित हुन्छु, म तिमीहरूलाई चोट पुर्याउँछु। तर अहिले, म तिमीहरूलाई दया देखाउन चाहन्छु यसैले म तिमीहरूलाई सान्त्वना दिइरहेछु। तिमीहरूका प्रवेशद्वारहरू सधैं खोलिने छन्। ती द्वारहरू दिन तथा रातमा कहिल्यै बन्द हुनेछैनन जातिहरू र राजाहरूले तिमीहरू लाई आफ्ना सम्पत्ति ल्याइदिनेछ। कुनै कुनै जाति अथवा राष्ट्रले तिमीहरूको सेवा गर्दैनन् तर तिनीहरू नाश हुनेछन्। लबानोनका सबै महत्व पूर्ण कुराहरू तिमीहरूलाई दिइनेछ। मानिसहरूले देवदारु धूपी रूखहरू तिमीहरूलाई ल्याई दिनेछन्। ती रूखहरू मेरो पवित्र स्थान सुन्दर बनाउनको लागि प्रयोग गरिनेछ, यो मेरो सिंहासन समक्ष एउटा चौकी जस्तो हुनेछ। अनि म यसलाई ज्यादा श्रद्धा दिनेछु। विगतमा जुन मानिसहरूले तिमीहरूलाई चोट पुर्याए ती मानिसहरू तिम्मा समक्ष झुक्नेछन्। विगतमा, जो मानिसहरूले तिमीहरूलाई घृणा गरे ती मानिसहरू तिम्मा खुट्टामा निउरिने छन्। ती मानिसहरूले तिमीलाई 'परमप्रभुका शहर' इस्राएलको परमपवित्र 'सियोन भन्नेछन्।" "तिमीहरू फेरि एकलै छाडिने छैनौ। तिमीहरू फेरि हेला हुनेछैनौ। तिमीहरू फेरि रितो हुनेछैनौ। म तिमीहरूलाई सदा-सर्वदा महान बनाउँनेछु। तिमी सदासर्वदा खुशी हुनेछौ। जाति जातिले तिमीहरूले चाहेका सबै कुराहरू दिनेछन्। यो आफ्ना आमाको दूध पिउने बालक जस्तो हुनेछ। तर तिमीले राजाहरूबाट धनहरू पाउनेछौ। तब तिमीले 'म परमप्रभु हुँ' भनेर चिन्नेछौ,

जसले तिमीलाई बचाउँछ। तिमीले जान्नेछौ कि याकूबको शक्तिशाली परमेश्वरले तिमीलाई उद्धार गर्नुहुन्छ। तिमीमा अहिले काँसा छ, “म सुन ल्याई दिनेछु। तिमीसँग अहिले फलाम छ, म तिमीलाई चाँदी ल्याई दिनेछु। म तिमीको काठलाई काँसा बनाई दिनेछु। मदण्डलाई शान्तिमा परिवर्तन गरिदिनेछु। जब मानिसहरूले तिमीलाई चोट पुर्याउँछ तर अहिले मानिसहरूले तिमीलाई राम्रो व्यवहार गर्नेछन्। “त्यहाँ तिमीको देशमा फेरि कहिल्यै अत्याचारको खबरहरू आउने छैनन्। मानिसहरूले फेरि कहिल्यै तिमीको देशमा आक्रमण र चोरी गर्नेछैनन्। तिमीले आफ्नो भित्ताहरूको नाउँ ‘मुक्ति’ भनेर लेख्ने छौ। तिमीले आफ्नो प्रवेशद्वारको नाउँ ‘स्तुति’ राख्नेछौ। “घाम अब तिमीलागि दिनभरिको प्रकाश हुनेछैन। चन्द्रमाको उज्यालो पनि तिमीलागि रातभरिको प्रकाश हुनेछैन। किनभने परमप्रभुको प्रकाशनै सदासर्वदा तिमीको प्रकाश हुनेछ। तेरो परमेश्वरनै तेरो महिमा हुनुहुनेछ। “तिमीको ‘सूर्य’ कहिल्यै अस्ताउने छैन फेरि तिमीको ‘चन्द्रमा’ कहिल्यै अन्ध्यारो हुने छैन फेरि। किनभने परमप्रभुनै अनन्तको प्रकाश हुनुहुनेछ। अनि तिमीको शोकका दिन अन्त हुनेछ। “तिमी सारा मानिसहरू धार्मिक हुनेछन्। ती मानिसहरूले पृथ्वी फेरि प्राप्त गर्नेछन्। मैले ती मानिसहरू सृजनागरें। तिनीहरू अद्भूत बिरुवा हुन् त्यो मैले आफ्नै हातले बनाएको हुँ। (यशैया६०:४-२१०)।

यी लगभग असीम प्रलोभनहरू अन्तिम दिनका "हरेक राष्ट्र, र जाती, र भाषा, र व्यक्तिहरू" अर्थात् समग्र व्यक्तिलाई लक्षित गर्दछ। प्रत्येकको लागि "अनन्त सुसमाचार" व्यक्तिगत रूपमा "व्यक्तिगत शक्ति" भएको

छ जसले विश्वास गर्ने सबैका लागि अनन्त मुक्तिको लागि हो। प्रत्येक सम्पूर्णको एक महत्व पूर्ण हिस्सा हो। ठूलो विवाद अन्तमा कुल सफलता घोषित गर्न सकिँदैन जब सम्म शत्रुको हरेक हमलालाई हराइँदैन। "येशूको विश्वास" प्रयोग गर्ने कोहीले संसार भरिका सबै राक्षसी कैदबाट बचाउनको लागि आफ्नो शक्ति प्रदर्शन गर्दछ - के हामी १,४४,००० को प्रकारहरू भन्न सक्छौं? तपाईं महत्वपूर्ण हुनुहुन्छ!

आफ्नो नम्र ठाउँमा नम्र व्यक्तिसँग उसको विजयले भरिएको परीक्षण हुने छ जुन सम्पूर्ण १,४४,००० को अंश हो। र त्यहाँ "राजाहरू" र "राजकुमारहरू" पनि हुनेछन् जसले अन्तिम बोझको आफ्नो हिस्सा वहन गर्ने पर्दछ। उनीहरूको आत्मीय सम्बन्धमा विश्वासीहरूको सम्पूर्ण व्यूह एकसाथ उहाँहरूको क्रूसमा प्रलोभित तर विजयी पुत्रको हृदयको दर्पण प्रतिबिम्बको रूपमा पूर्ण रूपमा खडा हुनेछ। मरीयमको नमूना, के हुनेछ भन्नेको लघु भविष्यवाणी हो।

"[ख्रीष्ट] पराजित भए झैं" पनि पार गर्न सक्ने आध्यात्मिकतामा पूरै "चर्च" हुने सम्भावनालाई असम्भव मान्न यो लोक प्रिय छ। यो विचार प्रायः "पूर्णतावाद" को रूपमा खारेज हुन्छ। तर जसले विश्वासको परिभाषा ख्रीष्टको परिभाषाको अहंकार नभएको प्रकृतिलाई बुझ्न असफल हुन्छन् उनीहरूले यो शुभसमाचार कति राम्रो छ भनेर बुझ्न सक्दैनन्। दुबै संसारर, यस्तो देखिन्छ कि चर्च स्वार्थको लागि दिइएको छ; हाम्रो "धार्मिकता" पनि अहम् उन्मुख छ। हाम्रो विश्वासको परिभाषा अहंकारी छ। हाम्रो भजन प्रायः स्वयंसंग परिणत हुन्छन्। स्वयं पवित्र चिन्ताको विषयहो। हामी आफैले चासो राख्छौं र आशा गर्दछौं कि ख्रीष्टको लागि चिन्ताको बीचमा "सन्तुलन" खोज्दछौं, तर अब "सन्तुलन" हाम्रो लोक प्रिय

मन तातोपना भएको छ - आंशिक तातो, आंशिक रूपमा चिसो; केही संसारलाई प्रेम, केहीले ख्रीष्टलाई प्रेम। तर मन तातोपना विगतको कुरा हुनेछ। यसको कुनै दिन थियो। बेथानीको शान्त प्रचारकले सँधै यसलाई निषेध गर्नु भएको छ।

आफ्नो अन्तिम सास लिनु अघि येशू रमाउनुभयो

मग्दालाबाट उद्धार गरिएको एक आत्मामा उहाँको अगापपेले आश्चर्यकर्महरू प्रदर्शन गर्यो। परीक्षण घटना एक सफलतामा परिणत भयो। मरियमको इसाई अनुभवले मुक्तिदातालाई दिएको उदाहरण, उहाँ मर्नु अघि एक आश्वासन चाहनु हुन्थ्यो। उहाँको अगापे बलिदानको कदर गरेको विश्वासले एक जना व्यक्ति उत्पन्न भयो जसले उहाँको चरित्रलाई झल्काउँदछ; "परमेश्वरको सिंहासनको अगाडि कुनै खराबी बिना खडा" गर्न सक्ने विश्व भरका मानिसहरूले पनि त्यस्तै गर्नेछन्। त्यसमा कुनै अचम्म छैन कि क्रूसमा टाँगिएको येशू उहाँको अनुहारमा महिमाको उज्यालोले उज्यालो हुनुभयो।

प्रभुले आफ्नो महान करुणामा आफ्ना मानिसहरूलाई अत्यन्त बहुमूल्य सन्देश पठाउनु भएको छ जसले तिनीहरूलाई "परमेश्वरको महान दिनमा खडा हुन" तयार पार्दछ। सन्देश एक ठूलो चर्को पुकारमा प्रचार हो जुन प्रत्येक मानव हृदयलाई प्राप्त गर्न वा यसलाई अस्वीकार गर्न अन्तिम छनौट गर्न जगाउँदछ।

अगापपे प्रेमबाट प्रेरित मरियमको विश्वासले हामीलाई अनन्त सुसमाचारको साथ हृदयमा पुग्न नयाँ तरिकाहरू सिकाउन सक्छ। कुनै पनि संरचनाले सन्देश घोषणा गर्ने उनको उपन्यास यस्तो तरिका सोचन

सकदैन थियो। त्यसो भए परमेश्वरका १,४४,००० प्रकारहरूमा भएका प्रत्येकले संतको अन्तिम सन्देशको महिमाको साथ पृथ्वीलाई बत्ती बाल्ने काममा चौथो स्वर्गदूतको आशिषित कार्यमा हरेकले आफ्नो विशेष योगदान पुऱ्याउँछन्। प्रेम तिनीहरूका शिक्षक हुनेछन्।

एक पटक सात भूतले ग्रसित भएकी महिलाले सोचीन कि उनी बेकार थिईन्, तर उनी परमेश्वरको नजरमा महत्त्वपूर्ण थिइन।

तपाईं र म पनि त्यस्तै महत्त्वपूर्ण छौं।

मरीयम मग्दलिनी

मरीयम मग्दलिनी कित एक असल व्यक्ति हुन जो सही छिन, वा उनी एक अति उत्तम एवम विलक्षणताले भरीपूर्ण छिन। ती "तीन सय दिनारि" (चाँदीका सिक्का) एक शानदार यो गहो जुन उनले यस पार्टीमा सुगन्धित खुशीको केहीक्षणमा उडाइ दिईन। पहिलो विचारमा, यस्तो देखिन्छ कि "केहि" जो उनले गरेको मन पराएनन उनीहरू स्पष्ट सोच मा परे। यरूशलेम र यसका वरपरहरू गरीब मानिसहरू थिए जो यस शाही सिक्काले उनीहरूको लागि खाद्यान्न वा कपडा किन्न सक्थ्यो।

तर येशूले उनलाई कट्टर पन्थीहरूको घृणाबाट बचाउनु भयो। उहाँले उनलाई प्रख्यात महिलामा रूपान्तरण गर्नुभयो: उहाले अरुकुनै समकालीन मानिससँग त्यस्तो उच्च बोलेनन् बोल्नु भएँन ! तपाईंले कसरी स्वर्गको अन्तर्गत उच्च अनुमोदनको लागि सोध्न सक्नुहुन्छ? यो मामूली पुस्तक येशूको त्यो अति प्रशंसाको सानो फलकोरूपमा अस्तित्वमा आएको छ - उनको कथा "सारा संसारमा" घोषणा गरिनु पर्छ। वास्तवमा, सोच पूर्ण सत्य हामी माथि आउँछ कि सायद हामी वास्तवमै बुझ्न सक्दैनौं "यो सुसमाचार" जबसम्म हामीले सुन्दैनौं र बाइबलले यस महिलाको बारेमा के भन्छ भनेर बुझ्दैनौं भने!